

من نزیبکم

فانی فریب

ناوی کتیب: من نزیکم (فَإِنِّي قَرِيبٌ)

ئاماده کردن و وهرگیرانی: ئەیاد فههمی

دیزاینی بهرگ: ناوهندی رینوین

دیزاینی تیکست: زهردهشت کاوانی

نۆبهتی چاپ: یه کهم ۲۰۲۲

چاپ: ناوهندی رینوین

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

ژماره ی سپاردن: له بهرپوه بهراپه تیبی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۵۴۳) ی سالی (۲۰۲۲) ی پین دراوه.

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ ناوهندی رینوین ©



ناوهندی رینوین



07511408868 - 07501269689



hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com



سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه کهم

بهرامبهر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۱)

من نزدیکم

فالمی قریب

نامادہ کردن و وه رگپرانى

تهدیاد فههمى





﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

ههردهميک بهنده کانم
دهبارهی من پرسیاریان لی کردیت،
من نزیکم...

پيشه‌کى

سوپاس بۇ خودا جاريكى تر يارمه‌تیی دام ده‌ست بده‌مه كتيبيكى نوي، له‌م كتيبه‌دا له باره‌ی چهن‌د باب‌ه‌تيكه‌وه دواوم: (شه‌ونويژ، له‌به‌ركردنى قورئانى پيرۆز، نويژى چيشته‌نگاو، دوعاكردن، خويندنى سوره‌تى به‌قه‌ره) نزيكه‌ی ۵۰ باب‌ه‌تیش فه‌رموده و وه‌سفی پينغه‌مبه‌رى خودايه (ﷺ)، كه بۇ موباره‌كبوونى كتيب و باسه‌كه هيناومه، زياتر باسى شه‌ونويژم كردوو، ئەو نويژه‌ی له‌دواى نويژه فه‌رزه‌كان باشتيرين نويژه، ئەو نويژه‌ی پينغه‌مبه‌رى خودا(ﷺ) هه‌رگيز وازى لى نه‌هيناوه، ئەو نويژه‌ی موعجيزه‌ئاسايه و خودى خۆت و ژيانت ريك ده‌كاته‌وه، پشتيوان به‌ خودا دواى خويندنه‌وه‌ی ئەم كتيب‌ه شه‌ونويژ ده‌بيته فه‌رزى شه‌شه‌مت و شه‌وه‌كانت بى شه‌ونويژ به‌رى ناكه‌يت، پشتيوان به‌ خودا ئەم نه‌وه گهنجه‌ جوانه له‌ رىي ئەم كتيب‌ه‌وه دره‌نگانيكى شه‌و له‌سه‌ر به‌رمالى نويژه‌كانيان ده‌بن و موناجات له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاريان ده‌كهن، ده‌ستبه‌ده‌ستنويز و ده‌مبه‌دوعا ده‌بن و دوور ده‌بن له‌ شته خراپه‌كاني ئەم سه‌رده‌مه، ئوميدم وايه به‌ خودا و بيئوميدم ناكات...

له‌ زۆربه‌ی شوينه‌كانيشدا ئەزموونى كه‌سه‌كانم باس كردوو له‌گه‌ل ئەو په‌رستشانه‌دا، بۇ ئەوه‌ی يه‌قينه‌كه‌ت زياد بكات و دواى ماوه‌يه‌ك خۆشت ببينه‌ خاوه‌ن چيروك و ئەزموونت هه‌بيت له‌گه‌ل ئەو په‌رستشانه‌دا...

وته‌كان ته‌نها بۇ جوان زانين نيبه، به‌لكوو بۇ ئەوه‌يه بيخوينيته‌وه و له‌دواى ته‌واوبوونى كتيب‌ه‌كه‌ چهندين عيباده‌تى نوي ئەنجام بده‌يت و به‌

شەو شەونویژ و بە روژیش قالی لەبەرکردنی قورئان بیت، کەسیکی گەشبین بیت و بۆ هەموو شتیک پەنا بۆ پەرودەدگارت ببەیت، ورەت بەرز بیّت و نەبەزیت، خودا لە خۆت رازی بکەیت...

وتەکان روژانە لە پەنج و ستوری ئەکاوتتەکەم زۆر بەیم پۆست کردوو، سوپاس بۆ خودا سوودیکی زۆر باشی هەبوو، پشتیوان بە خودا بە کتیبیش هەر وا دەبیّت، هیوادارم بەدل بیخویننەوه و تویشوو بیّت بۆ ژین و دینتان...

ناوی کتیبەکەم لە ئایەتی ۱۸۶ی سورەتی بەقەرە وەر گرتوو، کە پیشتر بۆ چەند کەسیکی ترم پیشنیار کرد کە کتیبەکیان بەو ناوەوه بنین، بەلام وا دیارە قسەت وا بوو بیّت بە ناوی یەکیک لە کتیبەکانی خۆم...

۱۰ی حوزەیرانی ۲۰۲۲

۱۱ی زولقەعیدە ۱۴۴۳

ئەباد فەهمی سەنگاوی

(۱)

که تاوانیک ئەنجام ددهیت،
 دهبینیت هه‌موو شتیک سه‌رکۆنه‌ت دهکات،
 هه‌موو په‌یامه‌کان ڕوویان له‌ تۆیه،
 هه‌موو ئایه‌ته‌کان له‌ گه‌ڵ تۆ ددهوین،
 خودا ده‌یه‌وێت لێی دوور نه‌که‌وێته‌وه.

(۲)

هه‌رده‌میک دلت لاواز بوو،
 به‌ قورئان به‌هیز و پته‌وی بکه!

(۳)

«دواتر خودا به‌ شیوه‌یه‌ک ڕازیت دهکات،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌رگیز خه‌مبار نه‌بووێت.»

(۴)

چەند پیناسەیه ک که پیی سەرسام بووم:
 زەهات: نەشتەرگەراییه کی ورده بو ئه وهی پاک ببیته وه و به هیتر بیت.
 هاوسەرگیری: گەرتهترین بهرپرسیاریتییه له گەر دووندا،
 هه موو ورده کارییه کانی پاداشت یان سزای بو هه یه.
 ریا: راگه یاندنی جهنگه به رامبه ر خودا.
 به ره کهت: یه کیکه له سه ربازه نهینیه کانی خودا.
 خیرکردن: هوکاری سپینه وهی تاوانه.
 مزگه وت: ماله کانی خودایه له سه ر زه وی،
 بو پیشوازیکردن له خوشه ویستانی.

(۵)

له رۆژی قیامه تدا دهووستیت و
 ئهوانه دهبینیت که هه موو قورئانی پیروزیان له بهر کردوو،
 ئهوان به خویندنه وهی هه ر ئایه تیک
 چه ندین پلهی به هه شت ده برن و
 دهگه نه بهر زترین پلهکانی به هه شت،
 تۆیش چه ند سوره تیکی که مت له به ره،
 چه ند پلهیه کی که م ده بریت و دهووستیت،
 هه ست به په شیمانیه کی زۆر ده که یت،
 بۆچی قورئانم له بهر نه کرد؟
 چ شتیک سه رقالی کردم و گرنگیم به قورئان نه دا؟
 - دهی له ئیستاوه بریار بده و دهست پی بکه...

(۶)

له زۆربهی هه‌لۆیسته‌کانی ژیانندا،
 دلسۆزی و نیه‌تپاکییه‌که‌ت تاقی ده‌کریته‌وه،
 - وه‌ک ئه‌و دهمه‌ی چاکه‌یه‌ک ئه‌نجام ده‌دهیت و
 که‌س سوپاست ناکات له‌سه‌ری.
 - یان عیباده‌تیک ئه‌نجام ده‌دهیت و
 که‌س تاريفت ناکات.
 - ناوی که‌سه‌ بالاکان ده‌هینریت و ناوی تۆی تیدا نییه!
 - چه‌ندین که‌س خه‌لات ده‌کریت و خه‌لات ناکریت...
 جیگیر و ڕاوه‌ستاو به،
 له‌ پیناوی خودادا کار بکه،
 پاداشتی تۆ له‌لای خودایه و
 ئه‌و خه‌لاتت ده‌کات و
 له‌لای ئه‌و ناوت بڵنده...

(۸)

گەر دەستنوێژ ھۆکاری لىخۆشبوون بىت،
 پۆشتن بەرھو و مزگەوت پلەيەك بەرزت بکاتەوہ و
 تاوانىکت بسرپیتەوہ،
 چاوەروانىکردنى نوێژ پەرسشئىكى گەورە بىت،
 دوەى نىوان بانگ و قامەت رەت نەکریتەوہ،
 لەدوای نوێژيش فرىشتەکان دوعات بۆ بکەن،
 مادەم لە شوينى نوێژەکەت ماويتەتەوہ...
 ئەى دەبىت خودى نوێژەکە چەندى مەزن بىت؟

(۹)

ئىبن قەيىم فەرمووى:
 ھەرکەسىک بمرىت و سەرقالى فيربوونى قورئان بووبىت،
 خودا لەدوای مردنى بۆى تەواو دەکات.

(۱۰)

شەش مانگ لە شەونویژ دابرام،
 ئەو شەوێ گەرامەوێ بۆ ئەنجامدانی شەونویژ،
 خودا لە هەمان شەو دا وەلامی دامەوێ...
 ئای لەو ریزلینانە مەزنە.

(۱۱)

«ئەو ئارامی و دلنایییە بۆ دەکەینەوێ،
 هەستیکی کاتی نییە،
 بە جوانزانیی چەند وتەیهک نییە،
 چەند دێرێکی پووچ و ناوئۆش نییە،
 بە لکوو بیروباوەرێکی چەسپاو و پتەوێ.»

(۱۲)

دوینئ شه و په پرهیه کی نویم له گهل خودادا هه لدايه وه،
 شه و نويزم کرد، قورئانم خویند،
 یادی خودام کرد و سه لاواتم دا،
 دلم و ئه وهی تئیدایه ته سلیمی خودام کرد،
 دروونم ئاسووده بوو، هه ستم ده کرد دلم بزهم بو ده کات،
 په یم به وه برد خودا تاکه په ناگه و ئارامی ئیمه یه،
 هه ستم به هه موو ئه وانه کرد،
 خودا وه لامی دامه وه، وه لامی دامه وه...
 خودا واته ئارامی.

(۱۳)

ئهو بو مردنی ئه بو سه له مه ده گریا،
 خودایش به پیغه مبهری خودا (ﷺ) قه ره بووی بو کرده وه.
 ئارام بگره،
 ساریژکردنی خودا شایانی چاوه روانییه.

(۱۴)

ئەو دەمەی دل تیدەگات هەموو کارەکان بە دەستی خودایە،
ئارام دەبییت، زۆر ئارام دەبییت...

(۱۵)

ئەو دەمەی کە سێک تەوبە لە تاوانێک دەکات،
خودا ڕیگای ئەنجامدانی ئەو تاوانە ی بۆ ئاسان دەکات،
راستی تەوبە کردنە کە ی بە مە تاقی دەکاتە وە...

شەنقیطی

(۱۶)

پوژیک وتاری دہدا (ﷺ)، فہرموی:

«پیایوک سہرپشک کرا لہ نیوان دونیا و ئہ وہی لہ لای خودایہ،
 ئہ وہی لای خودای ہلبژارد.»
 ئہ بوبہ کر دەستی کردہ گریان،
 ہاوہ لان گریانہ کہیان پی سہیر بو.
 تاکہ کہس بوو کہ پھیی بہوہ برد مالئاواییکردن نزیکہ،
 بہمہ دەوتریت ہاوری.

(۱۷)

مروث بہ ہاوریکانی ہلڈہسہنگیندریت،
 بہختہ و ہری بو ئہ و کہسہی ہاوری قورئانہ.

(۱۸)

ده ته وی چه ندیک ئاسوده بیت،
به ئەندازە ی ئەوه قورئان بخوینە.

(۱۹)

هه ولدانت بۆ له بهرکردنی ئایه ته کان و
دووباره کردنه وه ی بۆ ئەوه ی له یادگه تدا باش بچه سپیت،
کاریکه خودا خووشی دهویت،
زۆر ئەنجامی بده.

(۲۰)

ئە ی ره بیعی کورپی که عب، شتیکم لئ داوا بکه پیت ببه خشم!
- ئە ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ)،
داوات لئ ده که م له به هه شتدا هاورپی تۆ بم.

(۲۱)

ئەمشەو بە دەم وتنی (أستغفرالله) هوه بخه وه،
 له وهیه سبهینی پیش ئه وهی ههستیت،
 خودا لیت خوش بووبیت...

(۲۲)

«دوعای ده کرد خودا هوسه ریکی به نسیب بکات
 که هه موو قورئانی له بهر بیت،
 هوسه رگیری کرد و خۆیشی هه موو قورئانی له بهر کرد.»

(۲۳)

دواتر خودا خوشه ویستییه کی چه لالت پی ده به خشیت،
 که کۆتایی نایهت و جیا بوونه وهی تیدا نییه.

(۲۴)

له ژووره‌که‌ی خویدا دانیشته و

کتیبتیکی ده‌خوینده‌وه له باره‌ی به‌ه‌شته‌وه، له‌و دهمه‌دا که‌میک
شله‌ژا،

ئه‌و ساته‌ی بیر که‌وته‌وه که‌ خودا هیدایه‌تی دا،

فرمیسک به‌ چاوه‌کانیدا هاته‌ خواره‌وه و

به‌ پیویستی زانی له‌گه‌ل خودادا بدوی،

به‌خیرایی ده‌ستنویژی گرت و

له‌ سوجه‌دا ده‌ستی کرده‌ گریان، زور گریا، زور گریا...

سوپاسی خودای کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هیدایه‌تی داوه،

داوای لی‌خوشبوونی لی‌ کرد، داوای کرد عاقیبه‌تخیری بکات...

به‌لام نه‌یزانی ئه‌وه‌ کوتا سوجه‌یه‌تی.

- خودایه‌ عاقیبه‌ت خیرمان بکه‌یت.

(۳۵)

له وهیه چاره سهری گرفته کانت،
له دوو رکات شه و نویژی ئەمشه ودا بیته.

(۳۶)

گه شیین به و په نا بو خودا ببه،
له درهنگانیکی شه ودا بچۆ سه ر به رماله کهت،
به ئیلحاحه وه دوعا بکه و نائۆمید مه به،
باسی گرفت و نارپهحه تیه کانت بکه،
ئه و بیسه رته،
ئه وانهی خو ش دهویت که داوای لی ده کهن،
پشت به خودا به م نزیکانه وه لامت ده داته وه.

(۲۷)

تۆ پئويستت به وتيه كي جوان نيهه
 بۆ ئه وهى هانت بدات شه ونويژ ئه نجام به ديت،
 پئويستت به وه نيهه يه كيگ ئه وه ت به نيهته وه ياد
 كه خدا له سئيه كي شه ودا ده فهرمويتت:

- كه سيك هه يه ته وبه بكات و ته وبه كه ي لى وه ر بگرم!
- كه سيك هه يه داواى ليخوشبوون بكات و لى خوش بيم!
- كه سيك پئويستى هه يه و بۆى به جى بهيئم!

پئويستت به وه نيهه بيهئمه وه يادت كه شه ونويژ،
 تاوان ده سريته وه، پيگه ت به رز ده كاته وه،
 به هۆيه وه رۆزى بيشومار ده رژيت به سه رتدا...
 پئويستت به وه نيهه بيهئمه يادت كه ئه وانه ي شه ونويژ ده كه ن
 نور و موحيهت له روخساريان ده باريت...
 پئويستت به نيه تىكى راستگويانه يه،
 دليكىش كه ده يه ويت له خدا نزيك بيته وه،
 ده بيتت به تامه زرويه وه چاوه رپى شه ونويژ بيت
 چوونكه ئه وه تۆى پئويستت به شه ونويژه نه ك خدا،
 خدا له هه ردووكتان بيپئويسته،
 تۆ پئويستت به شه ونويژه.

(۲۸)

ئەو پزقورپۆزىيانەى پىمان بەخىراوہ و لەيادمان كرددوہ:

- ئارامىي روج.
- لەشساغى.
- دوغاي دايك و باوك.
- ديدارى ئازيزان.
- بوونى خوشك و براى باش.
- پىكەنىنى مندال.
- ھاورپى باش و بەئەمەك.
- نوپژكردن لە كاتى خويدا.
- خەويكى ئارام.
- بىئوھىي و سەلامەتبوون.
- چاويك كە دەبينىت، گوئيەك كە دەبيستىت.

خودايە، سوپاس بۆ تۆ لەسەر ھەموو نىعمەتەكانت.

(۳۰)

ئیمامی ئەحمەدی کۆری حەنبەل لە بارەى دایکیەوه دەلیت:
 تەمەنم دە سالان بوو دایکم هەموو قورئانی پێ لەبەر کردم،
 پیش نویژی بهیانی هەلی دەساندم،
 لە شەوه ساردەکانی بەغداددا ئاوی بۆ گەرم دەکردم،
 پۆشاکی دەکردە بەرم و
 لەگەڵمدا دەهات بۆ مزگەوت،
 چونکە لە مالمەنەوه دوور بوو، رینگاکەیش تاریک بوو.

(۳۱)

«ئەو دەمەى پيټ دەلٿيم: دوعام بۆ كرديت،
 بۆ ئەوہ پيټ نالٿيم كه تويش دوعام بۆ بكهيت،
 فريشتەكان ئەوہيان كر دووہ.
 بەلكوو بۆ ئەوہ پيټ دەلٿيم:
 دلٿ ئارام بيټ و بزانيت كه تەنھا نيت.
 بۆ ئەوہ پيټ دەلٿيم:
 بۆ ئەوہى لە خەمەكەت كەم بکەمەوہ.
 ئەمە ريگای تايبەتى منە بۆ ئەوہى پيټ بلٿيم،
 تۆ زۆر شتى بۆ من!
 خەمى تۆ خەمى منە،
 ئازارى تۆ ئازارى منە.
 ھەندى جار ناتوانم دلنەوايى بکەم،
 ھەر بۆيە پەنا دەبەم بۆ دوعا.»

ئەدھەم شەرقاوى

(۳۲)

خودايه،

تهنها خۆت ده زانیت مانه وه به لامانه وه خۆشه ویستتر بوو،

به لام پویشتنمان هه لێژارد،

چوونکه له لای تو خۆشه ویستتر بوو.

(۳۳)

ئه و پاره یه ی نادریت به فه قیر،

ده دریت به دکتۆر،

به جوانی لێی پابمینه:

«چاره سه ری نه خۆشه کانتان بکه ن به مالبه خشین».

(۳۴)

له سهر سه رینه که ت مه گری،
هیچ ناگوریت.
هسته و له سوجهدا بگری،
هموو شتیک دهگوریت...

(۳۵)

هموو شتیک که رویشت، ناگه ریتته وه!
ئیللا دوعا نه بیت، به ئومیده وه دهروات و
به به خشین و وه لامدانه وه وه دهگه ریتته وه.

(۳۶)

ئه و که سه ی گومانی وایه،
له دوا ی دوعا کردن دهسته کانی به خالیتی دهگه رینیتته وه،
هیشتا خودای به باشی نه ناسیوه...

(۳۷)

گەر دوینی سهرپیچی خودات کرد،
 ئیمرۆ گویرایه لئی بکه.
 دوو جار شکست مه هیئنه.

(۳۸)

«خودایه ده زانین که له بهنده چاکه کانی تۆ نین،
 ده زانین چه ندین نوێژمان فه وتاوه.
 زۆر جار خه وتووین و هیچ زیکرێکمان نه خویندوه.
 به لێنمان به تۆ و خۆمان دا،
 که نه گه پێینه وه سهر تاوان، به لام گه پێینه وه سهری.
 هه ولمان دا ئه م ژیا نه نه مانگۆریت، به لام گۆریمانی.
 به لام خودایه، هیشتا خۆشمان ده ویتت.

(۳۹)

هه موو ئه وانه ی به دوعا جه نگان،

به سه رکه و تووی گه پانه وه.

(۴۰)

قورئان له بهر بکه،

گهر له بهرت نه کرد، موراجه عه ی بکه.

گهر موراجه عه ت نه کرد، بیخوینه وه.

گهر نه تخوینده وه، گوئی لئ بگره.

گرنگ ئه وه یه رۆژه که ت به یی قورئان به ری نه که یت.

(۴۱)

سەختترین جوۆرى جىابوونەو،
ئەوھىيە ئيمان لە جەستەت جىا بىئەو.
- ئىبن قەيىم

(۴۲)

دواتر پىم دەلئىن:
ئەى موخەممەد، سەرت بەرز بەرەو،
داوا بە پىت دەدرىت، تىكا بە تىكاكەت وەر دەگىرىت.
سەرم بەرز دەكەمەو و دەلئىم:
خودايە ئوممەتەكەم، ئوممەتەكەم.

(۴۳)

خودایه،

نه مانگه پرنیته وه بوئه و نارهحه تیانه ی رزگارت کردین لی...
 —————

(۴۴)

عهمری کوری یه عقوب زور شه ونویژی ده کرد،

دهگریا و دهیوت:

خودایه، ئه و که سه م که تو دیناسیت،

نه ک ئه وه ی که خه لکی دیناسن.
 —————

(۴۵)

«ئهنده ی یه ک زیکر له بهه شت دوور بوو.»
 —————

(۴۶)

ئەو زاتەى دوینى پزگارى كرديت،
ئيمرۆ و هموو پوژەكاني تريش پزگارت دهكات.

(۴۷)

«چ دهبيت گەر به خوشهويستيهوه پهرستشي خودا بکهين،
تهنها ئامانجمان پاداشت نهبيت.
خوشهويستی نارحهتیی تاعهت سانا دهكات.»

(۴۸)

به ردهوام دہ پرسم،
 دہ بیت حالی ئہ وانہ چوں بیت کہ لہ خودا دوورن،
 کہ دلایان تہ نگ دہ بیت، روحیان ماندوو دہ بیت،
 سکا لای خہ مہ کانیان بو لای کی دہ بہن؟
 کہ ہاوریکانیان خیانہ تیان لی دہ کہن، خوشہ ویستانیان جییان دہ ہیٹن،
 ژیان ماندوویان دہ کات،
 پہنا بو کی دہ بہن؟
 داوا لہ کی دہ کہن؟
 پشت بہ کی دہ بہستن؟
 داوا ی فریا کہ وتن لہ کی دہ کہن؟

(۴۹)

ئەو دەمەی دوعا دەکەیت،
خودا باشتەین کات دیاری دەکات بۆ وەلامدانەو،
نەک خیراتەین کات.

(۵۰)

«خەلکی تەنھا ئەنجام دەبینن،
ئەو تەنھا خودایە ئەندازەیی هەولدانەکەت دەبینیت.»

(۵۱)

له‌په‌نایدا دانیشتم و له سه‌رمادا ده‌له‌رزیم،
 پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) هه‌ستی پی کردم،
 له‌و ده‌مه‌دا نویژی ده‌کرد،
 عه‌باکه‌ی والا کرد و منیشی کرده ژیر عه‌باکه‌یه‌وه،
 هه‌موو ئەندامه‌کانم ئارام بوونه‌وه و هه‌ستم به‌گه‌رمی کرد.
 - حوزه‌یفه‌ی کورپی یه‌مان

(۵۲)

ئەبو هورهیره ده‌فه‌رموویت:
 خوشه‌ویست (ﷺ) ئامۆژگاری کردم به‌سێ شت:
 به‌رۆژوو بوونی سێ رۆژ له‌مانگیکدا.
 دوو پکاتی نویژی چیشته‌نگاو.
 پیش خه‌وتن نویژی ویتربکه‌م.

(۵۳)

نه خوشبیه کی بیده نگ هه یه،

ناوی «پراهاتنه له سهر نیعمه ته کان.»

چه ندین نیشانه ی هه یه، له وانه:

* وه ها له گه ل نیعمه ته کاندرا بییت،

وهک ئه وه ی نیعمه ت نییه.

* بچیته ماله وه و هه موویان ساغ و سه لامه ت بن و

شوکرانه ی خودا نه که ی له سه ری.

* چیت دهویت بیکریت و شوکرانه ی ئه و نیعمه ته نه که ی ت.

* له خه و رابییت و له ئارامی و ئاساییشدا بیت و

سوپاسی خودا نه که ی ت...

به ردهوام سوپاسگوزار به،

بو ئه وه ی نیعمه ته کانت به ردهوام بییت...

(۵۴)

ئەو گریانەیی کەس نەیبینی،

ئەو خەمەیی کەس هەستی پینی نەکرد،

ئەو تەنیاپییەیی دلتەنگی کردین،

ئەو هەستانەیی شاردمانەو،

ئەو ئارەزووانەیی بەرەنگاریان بووینەو،

هەموو ئەمانە ئارامگرتنە و

ئومیدمان وایە لە دنیا و قیامەتدا پاداشتەکەیی وەر بگیرین.

لە دنیا پیگەیشتوو مان بکات و قەرەبووی خودا بیتە پیمان،

لە قیامەتیش پاداشتەکەیی وەر بگیرین...

(۵۵)

با کاتی خۆی بیټ،

خودا هه موو شتیکت بۆ موسه خه ر ده کات.

(۵۶)

خودا ئه و که سه شه رمه زار و نائومید ناکات،

که هیئده دوعای کردووه، گه رووی وشک بووه!

(۵۷)

عاقیبه تخیری به پیکه وت نییه،

به لکوو پوخته یه کی ته واوی هه موو ژیانته!

خودایه عاقیبه تخیرمان بکه یت..

(۵۸)

له رۆژی قيامه تدا هممووان له يهكتري ههلايين و
 له دهستی يهكتري رادهكهن،
 ئيلا ههگري قورئان نهبيت،
 دهچيته لای دايک و باوکی و تاجی ريز دهکاته سهريان.

(۵۹)

«يهکيک دهيووت: خودايه،
 گهر بمخهيته دۆزهخيشه وه،
 به ئههلی دۆزهخيش دهلييم که تۆم خووش دهويت.»

(٦٠)

په بیعی کوری خوسه یم له دوعاگانیدا دهیوت:
 داوای پیوستیه کت لی ده که م،
 که تنها له لای تو باس ده کریت.

(٦١)

سوفیانی سه وری ده فهرموویت:
 گهر یه کیگمان بیویستایه وه لامی دوعاگانی بدریته وه،
 له په نهانیدا دوعای بو براگانی ده کرد...

(۶۲)

«ئیمه قهرزاری هه موو ئه و که سانهین،
 که شتیکیان پی وتین و
 به هۆیه وه خۆشه ویستی خودا له دلماندا زیادی کرد.»

(۶۳)

«دُنیا به ئه و شته ی لی بیبهش بوویت،
 په حمت پی کراوه و بیبهش کراوی له شه پی ئه و شته،
 باش دُنیا به.»

ئه دهه م شه رقاوی

(۶۴)

«یه کتیک له رۆزییه کان ئه وه یه:
 خودا خۆشه ویستی و قبول بوونت
 دهخاته دلی هه موو ئه وانه ی که ده تبینن.»

(٦٥)

مه زنترين دلنه واييگردن له ميژوودا،
 ئه و دهمه ي بيشري كور ي عه قره به باوكي شه هيد كرا،
 پيغه مبهري خودا (ﷺ) پي ي وت:
 ئازيزا! ئه وه بوچي ده گريت؟!
 رازي ده بيت من باوكت بم و عائشه دا يكت بيت؟!

(٦٦)

خه ميار مه به،
 خودا هه موو شته كان ريك ده خاته وه...

(٦٧)

سوپاس بۆ خودا له سهر ئه و نيعمه ته ي كه فيرت دهكات،
 كه پشتبهستن به غهيري خودا،
 شكان و كهوتنيكي تره و
 خودا تاكه ئاراميه له م جيهانه دا...

(٦٨)

«له نويزه كه مدا يادم كرديت،
 هه ر بويه له سوچه دا زور مامه وه،
 خو شه ويستي واتا دوعا كردن.»

(۶۹)

«هه‌ژار بیت و له‌شساغ بیت،

زۆر باشتره له‌وهی ده‌وله‌مه‌ند بیت و نه‌خوش بیت.

پزقت که م بیت،

زۆر باشتره له‌وهی هه‌ناسه‌ت که م بیت و ته‌نگه‌نه‌فه‌س بیت.

شیرینی له ماله‌که‌تدا نه‌بیت،

زۆر باشتره له‌وهی دکتۆر خواردنیت لئ قه‌ده‌غه بکات.

له‌سه‌ر زه‌وی بخه‌ویت،

زۆر باشتره له‌وهی له‌سه‌ر سه‌رینی چاره‌خانه بخه‌ویت.»

- نه‌ده‌م شه‌رقاوی

(۷۰)

وتنی (أستغفرالله)

چاره‌سەری هەموو ئەو دەرد و نارەحەتیانەیه،
 که چاره‌سەریان سەخت و دژوارە...

(۷۱)

هەندی وردەکاری،

تەنها بۆ خودا باس دەکریت.

(۷۲)

«ئازاریک بوو بەرگە نەدەگیرا،

بەلام لە پێیەوه خودات ناسی،

نزیك بوو پێتەوه لینی، ئەمەشت بەستە.»

(٧٣)

نويژى نه ده كرد،

نويژى نه ده كرد،

دواتر هه ندى نويژى ده كرد،

دواتر ناوه ناوه ده چووه مزگه وت،

ئىستا له مزگه وت چاوهرپى بانگ دهكات...

خودايه بهرده وامي و راوه ستاويمان پى ببه خشه...

(٧٤)

پهروه ردگارا، په نات پى ده گرم له و چاوهرى،

كه ده دات له دل خه ميارى دهكات،

ده دات له رۆزى كه مى دهكات،

ده دات له دهروون ماندووى دهكات،

ده دات له سه ركه وتن شكستى پى ده هينيت.

(٧٥)

هه موو خوښه ويستيهك نازار و نارچه تیی هه يه،
 ئیلا خوښويستنی خودا نه بیت،
 بهردهوام ئارامی و ئاسوده يیه.

(٧٦)

له کۆتاييدا بۆت دهر ده که ویت،
 چاره سهرت له وهدا بوو،
 که له خوداوه نزيك بیت.

(٧٧)

له يهك ساتدا پيڊهكهنى و دهگريا،

وهك ئايهتى: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾

واته: له گه ل تهنگانه دا خوشى و ئاسوده يى ديت.

(٧٨)

پوژيک ديت ده لئيت:

خراپترين ئاواتم خواست و

ئه وهى خودايش بوى دانابووم باشترين پوزى بوو!

(۷۹)

ئەرى ھەلالەكە جوانتر نىيە!

لەسەر سوننەتى خوا و پىغەمبەر (ﷺ) دەچىتە خوازىنى كچىك،
گرنگترىن كەسانى خىزانەكەتت لەگەلدایە، دایكت، باوكت، برات...
دەچىتە مالى كەسىك كە هىچى تۆ نىيە، زۆر پىاوانە پىشوازىت لى دەكەن،
بە باشتىرىن شىۋە خزمەتت دەكەن،

باشتىرىن و بەچىزترىن خواردن و خواردنەۋەت پىشكەش دەكەن،
ھەمووان بەرپىزەۋە لەگەلت دەدوین...

دواتر ساتى بىنىنى كچەكە دىت،

ھەمووان رىت پى دەدەن بچىت كچەكە بىنىت،

چوونكە تۆ ئەۋ كەسەى سەرى كچەكەيان بەرز دەكەيتەۋە و
بەسەربەرزىيەۋە ھاتوۋىتەتە داۋاى.

ھەمووان دلىان خۆشە بە كارەكەت و ھانت دەدەن،

ھانت دەدەن چوونكە پىاۋىت و رپوت كىردۆتە ھەلال،

خودا، پاشان خەلكىت لە خۆت پازى كىردوۋە.

(٨٠)

ئەو ە چى پووى داو ە؟
 وا ئاوا نوپژەكانت دوا دەخەيت،
 ەلناسيت بۆ نوپژى بەيانى،
 زمانت وشك بوو ە يادى خودا،
 شەونوپژت فەرامۆش كردوو ە و
 تۆزيش لەسەر قورئانەكەت نىشتوو ە!
 ئەو ە چىتە ئاوا راھاتوويت لەگەل ەرامدا،
 نەفسى خۆتت لەياد كردوو ە و ستەمى لى دەكەيت.
 بىخەمىت لەو ەى سزاي خودا بتگريتەو ە؟
 بگەرپۆو ە بۆ لاي خودا،
 بەخىرايى تەو بەكە،
 لەو ەيە ئەجەلت زۆر نزيك بىت...

(۸۱)

«ئەو دەمەى نارەحەتییەکانى ژىانت دەژمىریت،

باش بىرت بیټ،

خودا دەتوانیت ئەو شتانه بگوریت،

که گومانىت وایه هەرگیز ناگورین.»

(۸۲)

به یه کیک له پیاوچاکان وترا:

بۆچی دهکه ویتە له زین، لهو دەمەى گوئیستی

فهرموده‌ی پیغه‌مبهرى خودا (ﷺ) ده‌بیټ؟

فهرمودى: له کئوى ئوحد بپرسن!

(٨٣)

دەرچهی پیتەکان حەقدە دەرچەیه،
 لە گەر ووهوه هەتا دەگات بە لیۆهکان.
 بەلام نازانم چۆن وشەیی «یا رەب»
 لە دلەوه دەر دەچیت،
 بەتەواوی لە دلەوه و
 سەر بە هیچ یەکیک لەو دەرچانە نییه!

ئەدەهەم شەرقاوی

(٨٤)

ئێستا لە وەلامدانەوهی دوعاکانی دوینیتدا دەژیت،
 شەیتان فەزلی خودات لەبیر نەباتەوه.

(۸۵)

دهترسم، وهللاهی دهترسم،

له نزیکبونهوهی مردنم دهترسم.

دهترسم به بهرچاوی خومهوه هه موو کردهوهکانم بیته تۆزی بهر با.

دهترسم زۆر درهنگ بۆم دهر بکهویت که پینگاکه م ههله بووه.

دهترسم عاقیبهتسه پرم.

دهترسم له نامه ی کردهوهکانمدا ئازاردانی دایک و باوکی تیندا بیت.

دهترسم له دوا ی هیدایهت پینگا ون بکه م،

ویل بم له دوا ی ئه وهی راوه ستاو بووم.

دهترسم ته سلیمی نه فسی خۆم بيم و پرو بکه مه دونیا و

قیامهت له یاد بکه م.

دهترسم بمرم و خودا لیم رازی نه بیت.

دهترسم کردهوهکانم ته واو بیت و

هیشتا پیویستم به خیر و چاکه ی زیاتر بیت.

دهترسم، وهللاهی دهترسم...

(۸۶)

«ئیمه شتیگمان ویست و خودایش شتیکی تری ویست،
سو پاس بو خودا له سهر ئه و خیره ی ئیمه نایزانی».»

(۸۷)

هه رکه سیک دهیه ویت سینه ی فراوان بیت و
خودا له تاوانه کانی خوش ببیت و
ناره حتی و خه مه کانی نه مینیت،
با زور سه لاوات بدات له سهر پیغه مبهری خودا (ﷺ).

ئین قه یم

(۸۸)

هاورپیکه م چه ندین سال ئاواته خوازی شتیک بوو،
 دوعای دهکرد، پوژووی سوننه تی دهگرت،
 له کاتی پوژووشکاندندا دوعای دهکرد،
 هه لدهستا بو شه ونویژ...
 له کوتاییدا به جوړیک پیی گه یشته و خودا سارپیژی کرد،
 له خویشیدا خه وی لی نه ده که وت...

(۸۹)

هه موو ئه وانهی له شه ونویژدا گریان،
 دواتر پیکه نین...

(۹۰)

خۆشییی به دهستههینانی هه موو شتیکم تاقی کرده وه،
 ده رچوون، کار، هاوسه رگیری، مندال، خانوو...
 له کۆتاییدا به له بهر خه تمی قورئانی پیروزم کرد،
 خۆشترین ههستی ژیانم بوو،
 وه لّاهی خۆشییه کانی تر هیچ نه بوو له چاویدا..

(۹۱)

به بی ئه وهی ئاگات لّی بیته ده مپاراستیت،
 له سوچه دا دو عام بۆ ده کردیت،
 ئه مه ریگی منه بۆ پاراستنی ئه و شتانهی خۆشم ده ویت.

ئه ده هم شه رقاوی

(۹۲)

یه کیگ له و شتانه‌ی نیشانه‌ی ئه وه‌یه خودا خووشی دهوئیت،
 ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وته بو لای خودا
 له‌دوای هه‌موو تاوانیک،
 ڤاوه‌ستاو به!

(۹۳)

له‌که‌سیکی ته‌وبه‌کاریان ڤرسی که ڤیشتەر خراپه‌کار بوو:
 چۆن ئاوا گۆڤرایت و بوویت به‌که‌سیکی باش؟
 وتی: هه‌ر خراپه‌یه‌کی منیان ده‌گه‌یانده به‌باوکم،
 باوکم ده‌یوت: یا ڤه‌بی ڤۆله‌ خودا هیدایه‌تت بدات.

دوعا بو منداله‌کانتان بکه‌ن و
 دوعایان لی مه‌که‌ن.

(۹۴)

که سیک ده لیت:

داوی ئه وهی زور گریام و زور پارامه وه، له کۆتاییدا وتم:

خودایه بیسه ری هه موو شتیك بوویت،

خۆت په یامیکم بۆ بنیره که وه لامم ده دهیته وه...

قورئانه که م کرده وه و چاوم چووه سه ر ئه م ئایه ته:

﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ﴾

واته: بیگومان داوی هه ردووکتان وه ر گیرا...

- ئارام به، هه ر له و دهمه ی دوعات کرد، وه لامی داویته وه...

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾

هیچ شتیك له ژیر ده سه لاتی خودا ده ر ناچیت.

(۹۵)

ئەو ئافرەتەى مزگەوتەكەى پىنغەمبەرى خوداى (ﷺ)
 پاك دەكردهوه و بۆنخۆشى دەكرد،
 ئەو كەسەى سەگىكى ئاو دا و چووه بههشتهوه،
 ئەو كەسەى نارەحتەى رىگايەكى لا دا و خودا لىى خۆش بوو!

ئەو كەسانەى ناويان باس نەكرا،
 بەلام وتە و كردهوه كانيان بهنەمرى مایهوه!

گەر له ئاسماندا بهندهیهكى ناسراو بیت،
 هیچ زیانێك ناكهیت گەر لهسەر زهويدا نهناسراو بیت...

(٩٦)

ئەو دەي بۆ تۆ نووسراوه،
 رقيشت لىي بيت له دهستت ناچييت.
 ئەو دەي بۆ تۆ نه نووسراوه،
 پىي ناگهيت گه رچى ئاواته خوازيشى بيت.
 هه ناسه يه كى قوول هه لمژه و بلى:
 له وه يه ئه و شته ي رقم لىيه تى خىرى تىدا بيت،
 شه پيش له وه دا بيت كه ئاواته خوازى بووم...

(٩٧)

كاتىكى ديارىكراوت هه يه،
 له گه ل ئه و مه حاله ي داواي ده كه يت...

(٩٨)

له سورهتی سهجدهدا ئەم ئایهته وهستاندمی:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾

واته: كهس نازانی له بارتەقای ئەو کارانهی کردوویانه،

چ پاداشتیکی چاوڕۆشنگهریان بۆ دانراوه!

به‌دوای واتای ﴿قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ دا گه‌رام،

بۆم دهر كهوت (قرور العین):

ئەو فرمیسکه ساردیه كه به هۆی دلخۆشیی زۆره‌وه

له چاو دیته دهره‌وه...

خودایه چاومان ڕۆشن بکه به به‌دیھاتنی خه‌ونه‌کانمان.

(٩٩)

لیتان ناشارمه وه،

ماوهیه کی زور دوعاکی موسام دهوته وه،

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾

واته: پهروه ردگارا، تو خیروییری زورت به سهردا پژاندووم،

به لام هیشتا هه ژارم و ئاتاجی به خششی زیاترم.

دوای ماوهیه ک به خششه کانی خودا داباری به سهرمدا،

خودا زور شتی پی به خشیم،

کار و هاوسه رگیری و شتی تریشی بو ئاسان کردم...

محمود الرفاعي

(١٠٠)

چه ندين شهو به سهرمدا تپه پرى
 كه هينده ده گريام چاوه كانم ده ئاوسان،
 ئاگام له خوُم نه دهما و خه و ده بيردمه وه،
 وه لاهى هينده سهخت بوو، به خوُم دهوت،
 «ناگامه به يانى و گه شتوومه ته ديدارى خودا و مردووم...»

ئىستا كه خودا هه موو شتيكى به شيويه كى سه رسوور هينه ر
 چاره سه ر كرد،

ئىستا هه رچيه كى سهخت دپته پيم ده ليم:
 خودا پيشتر ره حمى پى كردم و لوتفى نواند به رامبه رم،
 ئىستايش جيم ناهيليت، هه ر ئه وه ديش روو ده دات...

خودا له وه مه زنتره ده ستمان لى به ر بدات،
 له و كاته ي زور پيوستمان پيه تى!

فاطمه الشيشيني

(١٠١)

که خودا حه قیقه تی هه ندی که ست بۆ دهر ده خات،
به دوای پاساودا مه گه پئی بۆی و
سو پاسی خودا بکه.

(١٠٢)

چوار شت رۆزیهینه رن:

شه و نوێژ.

زۆر وتنی (أستغفر الله) له کاتی پارشیودا.

خێرکردنی زۆر.

زیکری به یانیان و ئیواران.

ئین قه ییم

(۱.۳)

چاوه پئی که وتنمان مه کهن،
ئیمه له ژیر چاودیری خوداداین.

(۱.۴)

له وهیه ئه و شته ی ریگره له وه لامدانه وهی دوعاکانت،
ئه و تاوانه بیت که تهنه خۆت و خودا دهیزانن...

(۱.۵)

خۆشه ویستی خودا
مه زنترین چیرۆکی خۆشه ویستییه،
گه ران به دوایدا مه زنترین هه ولدانه،
بینینه وهی مه زنترین دهستکه وته.

(١٠٦)

پيم وت: بۆچى نويز ناكهيت؟

وتى: دوام بۆ بکه خودا هيدايه تم بدات!

پيم وت: مه چۆ بۆ سه ر کاره که ت!

وتى: بۆچى؟

وتم: دوام بۆ ده که م خودا رۆزيش ت بدات!

(١٠٧)

له ئيبنو جهوزيان پرسى:

له قورئاندا هيچ شتيك هيه وهك ئەم په نده:

«له بهر خاترى چاويك، نازى هه زار چاو هه لده گيريت.»

فه رموى: به لى، خودا فه رمويه تى:

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾

واته: ئەى موحه ممه د (ﷺ)،

هه تا تۆ له ناوياندا بيت، سزا نادرين.

(۱۰۸)

خه یالی ئه وه بکه ئه و شتانه ی له خودا داوای ده که ییت،
 هه مان ئه و شتانه بییت که بۆت نووسراوه،
 دوعاکهت ئه و قه ده ره بییت که چاوه پیتته!

(۱۰۹)

خودا تاکه پشتیوانه،
 ئه وان ی تر هۆکار یکن و خودا بۆی موسه خه ر کردووین.

(۱۱۰)

که هه وال ده گه یشت به ئیمامی ئه حمه د،
 یه کیک له هاوړیکانی کچی بووه،
 ده یفه رموو: پیی رابگه یه نن،
 که پیغه مبه ران باوکی کچان بوون

(۱۱۱)

ئەو دەمەى داوا لە خودا دەکەیت،
 بە جوړیک داواى لى بکه که ئاگای لیتە،
 تەماشات دەکات،
 بیسه‌ری دوعاکەتە،
 لیت نزیکه،
 دەتوانیت وەلامت بداتەو،
 هیچ شتیک قورس نییه بە لایەو.

(۱۱۲)

ئاگات له کاته کانی وه لامدانه وهی دوعا بیت،
 به تامه زرویییه وه چاوه پئی بکه،
 خۆتی بو ئاماده بکه،
 ههست به مه زنیی خودا بکه،
 دهست بهرز بکه ره وه و
 دلنیا به خودا بیسه رته،
 ئاگای له خه مه کانتته،
 دلنیا به که ده توانیت پیوستیه کانت بو به دی بهینیت،
 خه ونه کانت بکاته حه قیقهت،
 له دوی هه موو ئه مانه چاوه پئی دهروولیکردنه وه بیه و
 گومانی باشت به خودا هه بیت.

(١١٣)

رُوژيک ديت هه موو ئه و شتانه له ياد ده که يت
 که خودا ليتي دوور خسته وه و خه مبار بووی پيی،
 له يادی ده که يت،
 چونکه خودا زور باشتري پي داويت،
 چونکه شتانيکی پي به خشيوی که خه ونیشت پي وه نه دیوه،
 ته نها خودا سارپيژت ده کات و ئاگای ليته.

(١١٤)

گه ر خودا ئيلحاکردنی له دو عادا پي به خشيت،
 ئه و بزانه نزيکيت له وه لامدانه وه و
 رزگار بوونت له خه مه کانت.

(۱۱۵)

گەر دته ویت پوژئیکی پر ئاسوودهیی و دلخوشیت هه بیته،
بزانه له سی-یه کی شه ودا له گه ل کیدا دده ویت!

(۱۱۶)

خودایه: بهندهی ترت هه یه،
به لام من ته نها تو م هه یه...

(۱۱۷)

ئازار و نارچه تیه کان پهروه رده مان ده کهن،
فییری بیده نگیمان ده کهن،
فییرمان ده کهن دوعا بکهین،
فییرمان ده کهن له خه لکی دوور بین و
به خودا شادومان بین.

(۱۱۸)

ھەر كەسك له دوعاكانيدا ناوت بهيئيت،
 ئەوا بزانه بەراستی تۆی خوش دەوئت،
 كەسك له تەنياييە كەيدا دەستە و ئەژنۆ بچيئە خزمەتی خودا،
 بەملكە چيئە وە دەست بەرز بكاتە وە،
 بەديار كراوييش ناوی تۆ بەرز بكاتە وە بۆ لای خودا و
 دوعای خيئت بۆ بكات و داوا بكات ئاواتەكانت بيئە دی.
 ئەمە جوانترین و يئەی خوشەويستییە...

(۱۱۹)

وَيْلٌ و سهرگهردان دهبيت، رَيْنُونِيَّتِ دهكات.
 داواى لى دهكەيت، پيټ ده به خشيت.
 به شكاوى ده چپته خزمه‌تى، ساپريژت دهكات.
 به تاوانه وه ده چپته خزمه‌تى، ليت خوش دهبيت.
 به بيټه شڪراوى ده چپته خزمه‌تى، رُوْزِيَّتِ دهكات.
 نه خوش ده كهويت، شيفات دهكات.
 ده مريت، ژيانت بو ده گه رَيْنُونِيَّتِه وه و زيندوت ده كاته وه.
 من له باره‌ى خودا وه بوټان ده دويم...

(۱۲۰)

گەر بتزانییایه دلّی که سه‌کان چه‌ندی خه‌می تیدایه،
سوپاسی خودات ده‌کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له دلتدایه.

(۱۲۱)

داوای هه‌ر شتیکت کرد له خودا،
له‌گه‌لیدا بلّی ئه‌گه‌ر خیری تیدایه به‌نسیبمی بکه‌یت،
چوونکه به‌ده‌سته‌هینانی هه‌ندی شت له‌ناوچوونتتی تیدایه.

(۱۳۴)

له وهیه قهدهریک کاترمیریک خه مبارت بکات،
 بو ئه وهی یهک ته مهن خه مبار نه بیت.
 له وهیه سالیک له کاریک دوا بکه ویت،
 بو ئه وهی یهک ته مهن دوا نه که ویت.
 له وهیه ئه ندازهی دلۆپیک ئاوت لی بگریته وه،
 بو ئه وهی دواتر چه ندین رووبارت پی به خشیت.
 خودا به رامبه ر به نده کانی میهره بان و به خشنده یه.

(۱۳۳)

وهها دهست بگره به قورئانه وه،
 وهک ئه وهی په تیک بیت بۆت هه لدرابیت و
 تۆیش نزیک بیت له وهی بکه ویته وه چالکی ئاگره وه،
 په ته که مایه ی ئارامیته،
 چونکه ئه وسه ری به دهستی خوداوه یه.

د. نه حمه د عه بدو لمونعیم

(۱۳۴)

- به شهرم و حه یاوه ده رویشت به ریگادا.
 - ئه ی چی پووی دا؟
 - هاوسه رگیری له گه ل پیغه مبه ریگادا کرد.
 شه رمه کهت، بالا پوشییه کهت ریگر نییه له هاوسه رگیری کردنت.

(۱۲۵)

ئەو نارهەتە و زەحمەتەى دیتە ریت،
 لە کاتی گەران بەدوای پۆشاکێکی گونجاو و شەرعیدا،
 لەلای خودا بە هەوانتە ناچیت و
 بە چاکە بۆت دەنوسریت.

(۱۲۶)

هەندیک لە پیاوچاکان پارچە کاغەزیک لە گیرفانیاندا بوو،
 رۆژانە چەندین جار دەریان دەکرد و تەماشایان دەکرد،
 لەسەری نووسرابوو:
 ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾^ط
 واتە: ئارام بگره بۆ بڕیاری پەروەردگارت،
 تۆ لە ژێر چاودێریی ئێمەدایت.

(۱۲۷)

که داوای شتیکم له خودا دهکرد،
 ئەگەر پێی ببه خشیمایه جارێک دلخۆش دهبووم،
 ئەگەر پێی نه به خشیمایه دهیان جار دلخۆش دهبووم...
 چوونکه یه کهم بژاردهی من بوو،
 به لام دووهم بژاردهی خودا بوو.

(۱۲۸)

ئهو دهمه ی ئەبو به کری سدیق دهگه یشت به ئایه تی:
 ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ﴾
 واته: به هاوڕیکه ی وت خه مبار مه به.
 دهگریا و دهیوت وه لاهی من هاوڕیکه یم.

(۱۲۹)

چ دهبیت ئیمشه و دسته کانت بهرز بکه یته وه،
 پر به دلت بلیت: خودایه...
 خودایش راستگویی دلت و
 شکاویی نه فست و ئه سرینی چاوت ببینیت،
 لوتف و کهره م بنوینیت و به زهی پیتدا بیته وه و
 بفرموویت: ئه ی فریشته کان،
 بهنده که م داوای چی دهکات پی بیبه خشن.

(۱۳۰)

پیغمبه ری خودا (ﷺ) فرموویه تی:
 ههرکه سیک به دوعا که ی یونس دوعای کردبیت و
 دواتر داوای ههرشتیکی کردبیت،
 ئیلا خودا وهلامی داوده ته وه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾
 (سه لاوات پاشان دوعا که ی یونس، پاشان داواکارییه که ت بلی...)

(۱۳۱)

هه موو ئه و دو عایانه ی بهرز بوونه وه بۆ ئاسمان،
 رۆژیک دیت به جواتترین شیوه دهگه پینه وه بۆ سه ر زه وی.

(۱۳۲)

ئه و که سه ی زۆر زیکر و یادی خودا دهکات،
 به ده م پیکه نینه وه ده چیته به هه شته وه.

ئین قه یم

(۱۳۳)

راسته به (ته نها) تو هه له و تاوان ئه نجام نادهیت،
 به لام باش بزانه
 له قیامه تدا به (ته نها) لیپرسینه وه ت لی ده کریت.

(۱۳۴)

که سیک ده لیت:

ماوهیه کی زور داوام له خودا ده کرد شتیکم پی بیه خشیت،
 زور دهموته وه و ئیلحاحم ده کرد،
 دواتر بیرم چوو، ئیدی دوعایشم نه ده کرد بو ئه و شته...
 چهند مانگیکی نه برد خودا وه لامی دامه وه،
 ئینجا بیرم کهوته وه خو من داوای ئه وه م له خودا کردوو،
 من له یادم کردبوو، به لام خودا له یادی نه کردبوو...

(١٣٥)

يه کيک ده لیت:

له وه ته ی دهستم کردوو به له بهرکردنی قورئان،
 ژيانم پر بووه له بهرکهت و کارهکانم زور ئاسان بووه،
 هر سهختیهک دیته ریم، ئیلا خودا بوم ئاسان دهکات،
 له شوینیکه وه دهرووم لی دهکریته وه که چاوه رپی نه بووم،
 ئەمه هیشتا دوو جوزئم له بهر کردوو،
 ئەه ی ده بیته حالم چون بیت که هه موو قورئان له بهر بکه م.

(١٣٦)

پوژه ئارام و هیمنه کانی ژیانته،
 یه کیکه له پوژییه مه زنه کان.

(۱۳۷)

دهستنوئیزیک بگره و چه‌ند رکاٹیک شه‌ونویژ بکه،
ئینجا له واتای به‌خته‌وه‌ری تیده‌گه‌یت!

(۱۳۸)

له شه‌وی قه‌دردا جو‌بره‌ئیل دیته خواره‌وه...
جو‌بره‌ئیل له‌دوای وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ری خودایش (ﷺ)
سه‌ردانمان ده‌کات،
سلاو له‌و فریشته‌یه‌ی بونی پیغه‌مبه‌ری خودای (ﷺ) پییه!

(۱۳۹)

«هه‌ولدانت بۆ وازهينان له‌و شته‌ی خوشت ده‌ويت،

له‌ پيناو ئه‌و شته‌ی خودا خووشی ده‌ويت،

له‌سه‌ر دلت قورسه‌،

به‌لام باش بزانه له‌ ته‌رازووی کرده‌وه‌كانتدا زۆر قورستره!»

ئه‌ده‌هم شه‌رقاوی

(۱۴۰)

«چ ده‌بيت ئيمشه‌و خودا به‌ ئاواته‌كه‌ت بليت بيه‌،

بييت!»

(۱۴۱)

هه رکه سینک بۆ خودا بچه میتته وه،
هه موو شتیکی بۆ راست ده بیته وه.

(۱۴۲)

شه ونویژ،
کاتی روودانی موعجیزه یه،
کاتی روودانی شته مه حاله کانه،
کاتی چاره سه ربوونی کیشه سه خته کانه.

(۱۴۳)

پیش ئه وهی بخهویت...

له گه ل خودادا بدوی،

باسی ئه و شتهی بۆ بکه که ئیمرو شکانتی.

باسی ئه و تاوانه ی بۆ بکه که بریارت دابوو ئه نجامی نه دهیت،

به لام دووباره ئه نجامت دا.

باسی ئه وهی بۆ بکه دلّت شکاوه و

ته نها خوی ده توانیت ساپژی بکات.

باسی خه ون و ئاواته کانتی بۆ بکه و

هه ر له ئه و داوای به دیهانتی بکه.

چه ند جوانه ده رده دل بۆ خودا بکهیت،

تا که ده رده دلّه که په شیمانیی له دوا نایهت...

(۱۴۴)

«له ویه کاریکی چاکهت ئه نجام دابیت و
ئیسئا ئه و کارهت له یاد چوو بیت،
به لام هیشئا ئه و کاره ده تپاریزیت له به لاکانی زهمانه.»

(۱۴۵)

هه رده میک نار په حهت بووی، خه مبار بوویت،
ریگاگان له به رده مت تهنگ بوونه وه،
بگه ریوه بو لای خودا،
هیمنی و دلخوشی و فراوانیت دهست دهکه ویت.

(۱۴۶)

خودا هينده به سۆز و ميهره بانه بۆ تو،
 ههندي جار وه لامي دو عايه ك يان خوليايه كت ده داته وه،
 كه هيشتا له سينه تدايه و نه تدركاندو وه، هيشتا تهنه پازيکه!

پيغمبهرى خودا (ﷺ) بۆ نويزكردى پووى ده كرده (بيت المقدس)،
 ئاواته خواز بوو كه عبه قيبله موسى موسلمانان بيت،
 تهماشاي ئاسمانى ده كرد به ئاراستهى كه عبه پيروزدا.

تهنها پازيک بوو، دواتر مژده پيدان و وه لامدانه وه هات:

﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا﴾

واته: تۆمان ديوه به رهو ئاسمان ده روانيت،

پووت ده كه ينه پووگه يه ك كه په سه ندت بى...

(۱۴۷)

«قورئانه‌که‌ی هه‌لگرت و فوویه‌کی له تۆزه‌که‌ی سه‌ری کرد،

دواتر وتی:

ئاوا جیم هیشتیت هه‌تا تۆز له‌سه‌رت نیشته،

به‌لام دلی خۆم پیس بوو.»

(۱۴۸)

نازانم له چ دۆخیکدایت،

نازانم خه‌م و ئازاره‌کانت چه‌ندیکه،

به‌لام باش ده‌زانم پیویستت به شه‌ونویژه.

(۱۴۹)

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) زور بیده‌نگ بوو،
 قسه‌ی پیویست نه‌بووایه نه‌یده‌کرد،
 له شتیکدا قسه‌ی نه‌ده‌کرد که په‌یوه‌ندیی به‌وه‌وه نه‌بوو،
 له شتیکدا قسه‌ی نه‌ده‌کرد که پاداشتی تیدا نه‌بوو،
 ئە‌گەر رقی له شتیک بووایه به‌روخساریدا دیار بوو.

- ئیبن قه‌ییم

(۱۵۰)

«ده‌زانیت چ شتیک مه‌ترسیداره؟
 خه‌لکی له‌ پوژه‌ه‌لات هه‌تا پوژئاوا تاریفت بکه‌ن،
 به‌لام له‌لای خودا هیچ به‌هایه‌کت نه‌بییت.»

(۱۵۱)

چه ندی مه زنه!

چه ندین سال سهر پیچی ده کهیت،

له یه ک چرکه دا لیت ده بوریت.

ده لئیت: خودایه، وا ته و به م کرد.

ده فهرموویت: بهنده که م، وهرم گرت!

(۱۵۲)

به وانه بلین که دستیان گرتووه به دوعاوه،

خودا هرگیز شهرمه زارتان ناکات.

(١٥٣)

خودا خاوهنى هه موو ده رگاكانه،

بچووك و گه وره يان،

دوور و نزيكيان،

ئاسان و قورسيان.

گه ر ويستى لى بيت بيت ده به خشيت،

گه رچى له نتيوان تو و ئه ودا هه زاران ده رگا هه بيت!

(۱۵۴)

دەست بخه سەر دلت و پئی بلی:
 خودا ئاگای له هه موو شتیکه،
 بهردهوامیی دۆخه سهخته کهت مه حاله،
 قهدهرهکانی خودا هه مووی جوانه،
 خودا ئیمه له بیر ناکات،
 گهر هۆکارهکانی سهر زه ویش نه مینیت،
 پهروهردگاری هۆکارهکان به پهحمی خوی پزگارمان دهکات،
 وهک ئه وهی هیچ نه بوو بیت.

(١٥٥)

مروڻ له ناڪاودا له شهرعي خودا لا نادا،

به لڪو ههنگاوبه ههنگاو،

هه رڙه گوي ٻو ٻوچوونڪي نامو دهگريٽ،

به چاوهڪاني ته ماشاي وينهيهڪي نه شياو دهڪات،

هه رڙه كه ميڪ دوور دهڪه وينته وه،

هه تا دواي ساليڪ ده بينيت،

له شيويڪي تره،

به زاري كه سيڪي تر ده دويت،

به ٿاوه زيڪ بير دهڪاته وه كه له وهى پار ناچيت...

ٿاممان ٿاگاتان له ههنگاوهڪانتان بيت!

ٿه دهههه شه رقاوى

(۱۵۶)

گومانی وا بوو خودا رازی دهکات،
خودا چند هیندهی گومانه‌کهی پی به‌خشی.

(۱۵۷)

«له کاتی نه‌نجامدانی تاوانه‌که‌دا بینیوته،
ئه‌و دهمه نه‌تیینیوه که له په‌شیمانیدا په‌نجه‌ی ده‌گه‌زیت،
ئه‌و دهمه نه‌تیینیوه که ته‌وبه دهکات...»

(۱۵۸)

+ وه‌لامم ده‌داته‌وه؟
- وه‌لامت ده‌داته‌وه...

(۱۵۹)

﴿فَايِّي قَرِيْبٍ﴾

كورتترين رسته،

زورتترين ئوميد...

به ردهوام ئەو نزيكه،

ئەو ئيمهين دوور دهكه وينه وه!

(۱۶۰)

- زور دوورم له گهيشتن به خهون و ئامانجه كانم؟

+ نزيكي دهكهينه وه...

- به چ شتيك؟

+ به دوعا كردن، به شهونويژ.

(۱۶۱)

ئەوہ تەنھا خودایە،
 ھەتا زیاتر داوای لێ بکەیت،
 زیاتر نزیکت دەکاتەوہ و خۆشەویست دەبیت لەلای.

(۱۶۲)

خەیاڵی ئەوہ بکە خودا بەو گەورەییە ی خۆیەوہ بفەرمووێت:
 کئ ھە یە داواکارییەکی ھەبیت و پێی ببەخشم..
 تۆیش لەو دەمەدا خەوتبیت یان بیئاگا بیت لێ...

(۱۶۳)

نیمه قهومیکن دوعاگردن دلنه واییمان دهکات،
له یادمان مه کهن.

(۱۶۴)

به ردهوام دهگه ریمه وه بو لای تو،
راهاتووی به گه پانه وهم،
خودایه لیم خوش به.

(۱۶۵)

یه کیک ده لیت:

هه رجاریک که ئایه تیکی قورئانی پیروژ له بهر ده که م،
خه یالی ئه و کاته ده که م که به هۆیه وه له به هه شتدا پیگه م بهرز ده بیته وه،
خودای گه وره پیم ده لیت:

بخوینه و بهرز به ره وه، وهک چون له دونیادا ده تخویند...

ئیتتر زیاتر تامه زرۆی ئه وه ده بم خه تمی قورئان بکه م و
پشت به خوا به هۆیه وه بگه م به فیردهوسی ئه علا...

(۱۶۶)

ئیمه به بی خودا هیچ نین...

(۱۶۷)

ئەو رۆژەى كە پىيى وتم: خۆشم دەوئىت،
 وتى: بە راستگويانە تۆم خۆش دەوئىت،
 ھەر بۆيە خۆشەويستىيەكەم دەسپىرم بە خودا،
 گەر خىرى تىدا بىت تۆ دەھىنئىتە رىم و دەتكات بە ھەلالم.... ئىتر
 رۆيشت!

- ئىمپرو و دواى بىست سال،

گويم لى بوو بە كچەكەمانى دەوت:

كچى خۆم، وا گەرە بووئىت، دەزانئىت خۆشەويستى چىيە؟

لە ناختدا پارچە گوشتىك ھەيە كە ناتوانئىت كۆنترۆلى بكەئىت و زال
 بىت بەسەرىدا، بەلام ئەگەر شتىكى ئاوا روى دا و خۆشەويستىيەكى
 پاك زال بوو بەسەر دلتدا، بىسپىرە بە خودا، چونكە گەر خىرى تىدا
 بىت، ھەرچۆنىك بىت خودا دەھىنئىتە رىت و دەيكات بەنسبىت!

(۱۶۸)

«به نارامی و ملکه چپیه وه نویژ بکه،
چونکه هه موو ئه و شتانه ی چاوه ری دکه ییت،
به ها که ی له نویژ که متره.»

(۱۶۹)

خه م و خه فه ته کانت به قورئان بره وینه وه،
نه ک به موسیقا و گورانی،
چونکه ئه وه خودایه ده ته ینته گریان و پیکه نین.
﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾
هر خدا به نده کانی ده خاته گریان و پیکه نین...

(۱۷۰)

ئەگەر داوات لە خودا کرد
ئاسوودەیی و ئارامیت پێ ببەخشیت،
بەلاتەوہ سەیر نەبیت ھەندێ کەس لە ژیانە دوور بکەونەوہ.

(۱۷۱)

چاوەرپی ئەو کاتە بە،
کە بە دەنگێکی تیکەل لە گریان و پیکەنین، دەلیت:
خودا وەلامی نزاکانمی دایەوہ و بیئومیدی نەکردم.

(۱۷۲)

بۆ هه‌موو ئەوانه‌ی ناویان نه‌هینرا،
 ئەوانه‌ی هیچ پیگه‌یه‌کیان پێ نه‌به‌خشرا،
 بانگه‌یشتی خه‌لاتی ریزلینان نه‌کران و
 تیشک نه‌خرایه سه‌ریان،
 ئەوانه‌ی پشتیوانی هه‌مووان و که‌س پشتیوانیان نییه،
 دلنیا بن خودا باش ئیوه ده‌ناسیت و ئاگای لیتانه.

(۱۷۳)

«دلخۆشی بۆ ئەو کچه‌ی،
 کوریک له سو‌جده‌دا ناوی ده‌هینیت.»

(١٧٤)

ههول بده زۆرترين جار سورتهى به قهره بخوینيته وه،
 چوونكه باشترين و مهزنترين چاره سه ره
 بو کيشه دهروونى و جهسته ييه کانت،
 خویندى به ره که ته،
 وازهيتان لى حه سرهت و په شيمانىيه...
 پيغه مبهرى خودا (ﷺ) ده فەرموويت:
 شهيتان له و ماله راده کات،
 که سورتهى به قهره تيدا ده خوینريت...

(۱۷۵)

هیچ شتیک ناگات به و ساته‌ی که پیش مردنت فریشته‌کان مژدهت پی بدن و نارامت بکهنه‌وه، یان فریشته‌ی گیانکیشان له جوانترین وینه‌دا ببینیت، یان له نیو گوره‌که‌تدا رات بکشینن، گویت له ده‌نگیک ببیت و بلیت:

گوره‌که‌ی بکهنه باخیک له باخه‌کانی به‌ه‌شت.

هیچ شتیک ناگات به و ساته‌ی که زیندوو ببیته‌وه و ببینیت فریشته‌یه‌که چاوه‌رپته و ده‌لیت: ئە‌ی دۆستی خودا، مه‌ترسه و خه‌مبار مه‌به...

هیچ شتیک ناگات به و ساته‌ی له‌لای پردی سیراط بوه‌ستیت و دواتر به‌خیرایی تیی په‌رینیت، یان پیغه‌مبهری خودا له دووره‌وه ببینیت و باش بتناسیته‌وه، یان قورئان شه‌فاعه‌تت بۆ بکات و بلی: خه‌وم له چاوه‌کانی حه‌رام کرد، شه‌فاعه‌ته‌که‌م قبول بفرموو.

هیچ شتیک ناگات به و ساته‌ی ئە‌ندامه‌کانت شایه‌تیی باشه‌ت بۆ بدن، یان نامه‌ی کرده‌وه‌کانت به ده‌ستی راست وهر بگریت و بلی وهرن بیخویننه‌وه...

هیچ شتیک ناگات به و ساته‌ی که خودا ببینیت، گویت لینی ببیت...

خودایه، له‌م هه‌ست و پروداوانه بییه‌شمان مه‌که.

(۱۷۶)

پهنا ده گرم به خودا،
 له وهی لئی دوور بکه ومه وه،
 له دواى ئه وهی لئی نزیك بووم.
 له وهی شوینی سوجه که م تامه زرۆم بیت و
 منی دهست نه که ویت.
 له وهی قورئانه که م تۆزی له سه ر بنیشیت،
 له دواى ئه وهی به جوانی بۆنی په نجه کانی گرتبوو.
 له وهی دهستم بگرمه وه،
 له دواى ئه وهی زۆر خیرم پیی ده کرد.
 له وهی پوژیک به سه رمدا تیپه پیت و
 دوو رکات نوژی چیشته نگاوم نه کرد بیت.

ئه دهه م شه رقاوی

(۱۷۷)

رہمہ تی خودا لہو کہ سہی،
 کہ پی و ترا ئہم شتہ حہرامہ،
 ئہویش وازی لہ شتہ کہ ہیئا و
 لہ فہرمانہ کانی خودادا موناقہ شہی نہ کرد...

(۱۷۸)

قورئان دہتکات بہ کہ سینی جیاواز، تہواو جیاواز،
 مہ حالہ کات و ہہولہ کانت بدہیت بہ قورئان و
 کاریگہری نہ بیئت لہ سہرت،
 مہ حالہ خوہ خراپہ کانت نہ گورپیت،
 مہ حالہ ہہست بہ بہرہ کہ تہ کہی نہ کہیت.

تہ نانہت لہو دہمہی نارہحہ تی و سہختی دیتہ ریت،
 دہبینیت رازیوون و ئارامی ہہموو بوونت داگیر دہکات،
 دلنیا بیہک دادہباریتہ سہرت و ہک ئہوہ وایہ ہیچ رووی نہ داییت!

(۱۷۹)

که پوژمان دهکرده وه،
ئهو شتانه دههاته ريمان که شهو له پيناويدا سوچدهمان بردبوو.

(۱۸۰)

له رووی دهروونییه وه:
بو ئه وهی به ئارامی بخهویت،
پیش خهوتن بیخه سهه سورهتی به قه ره،
به دهنگی ئه و قورئانخوینهی که ههزت له دهنگیه تی،
پاشان چاوه کانت دابخه و بخه وه...

(۱۸۸)

جوانترین و ته که له باره‌ی شه‌ونویژوه و تراوه:

- ئەو ماله‌ی شه‌ونویژی تیدا ئەنجام دەدریت، پرووناکییه‌کی لیوه
 دەر ده‌چیت ئەهلی ئاسمان ده‌بینن، وه‌ک چۆن ته‌ماشای ئاسمان
 ده‌که‌ین بۆ ئەوه‌ی پرووناکیی ئەستیره‌کان ببینن؛ فریشته‌کان ته‌ماشای
 زه‌وی ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی پرووناکیی ئەو مالانه‌ ببینن که شه‌ونویژی تیدا
 ئەنجام دەدریت.

- ئەوه‌ی جیی سه‌رسوورمانه‌ فریشته‌کان خوو ده‌گرن به‌ ته‌ماشاکردنی
 پرووناکیی ماله‌که‌ته‌وه، گهر شه‌ویک شه‌ونویژی تیدا ئەنجام نه‌ده‌یت،
 ئەوان هه‌والت ده‌پرسن، چونکه ماله‌که‌ت تاریک بووه، کۆمه‌لیکی تر
 عوزره‌که‌تیان پێ ده‌لێن، فریشته‌کانیش به‌پیی پیوستیه‌که‌ت دوعات بۆ
 ده‌که‌ن،

چونکه تامه‌زوی ئەوه‌ن،

پرووناکیی ماله‌که‌ت ببینن که به‌ هوی شه‌ونویژوه‌یه...

(۱۸۲)

رہمہ تی خودا لہو کچھی گویی لہ فہرمانی خودا بوو،

کہ دہفہرموویت: ﴿وَلَا يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ﴾

واتہ: جوانی خویمان دہر نہخہن...

- گویرایہ لئی کرد.

(۱۸۳)

خہیالی ئہو دہمہ بکہ لہ شیوی ئہبو تالیبدا گہ مارو درابوو،

ئہو دہمہی لہ طائف بہردباران کرا و

چوونہناو مہککھی لی قہدغہ کرا،

ئہو دہمہی پیلانی کوشتنی دانرا،

ئہو دہمہی لہ ئوحد خوین لہ پوخساری دہتکا،

ئہو دہمہی مامی شہید کرا...

چہندی ماندوو بووہ (ﷺ) بو ئہوہی ئہم دینہ بگات بہ ئیمہ.

(۱۸۴)

«ویل و سهرگه ردانیت،

هه تا ئەو دهمه‌ی دەست به نوێژ ده‌که‌یت.»

(۱۸۵)

تاقیکردنه‌وه‌ی خویندکاره‌کانی بوو،

وتی پۆله گیان. ئەم ئایه‌ته‌م بو ته‌واو بکه:

﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا عَزَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾

واته: ئە‌ی ئینسان! چی وای لی کردوویت

که سه‌رکه‌ش بیت به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاری میهره‌بان و به‌ریزت؟!‌

- خویندکاره‌که هه‌ندی‌ک وه‌ستا و بیری کرده‌وه،

دواتر ده‌ستی کرده‌گریان و مامۆستا‌که‌یش گریا...

(۱۸۶)

گیرۆدهی تاوانیک بووبووم، خودا لهسه ر ئه و تاوانه ئابرووی نه بردم، هه ردهمیک ئه و تاوانه م ئه نجام دهدا، ده چووم به نهینی دوو رکات نویژم ده کرد، هه ندیک له خیزانه که م ده یانبینیم، به نهینی تاوان و ته و به م ده کرد، به لام خودا تاوانه که ی ده پۆشیم و ته و به که ی ده ر ده خستم، له دوا ی ئه وه خه لکی به باشه باسیان ده کردم...

جاریک وتم: پاک و بیگه ردی بو ئه و زاته، چه ندی میهره بانه، به پۆشینه که ی بانگه وازم ده کات، بریارم دا خۆم چاک بکه م و ته و به ی یه کجاری بکه م، خودا له مه یشدا هاوکارم بوو، هیدایه تی دهدام بو په شیمانبوونه وه، بو هه له کانم ده گریام، یه قینم وایه ریگام بو ئاسان ده کات بو ئه وه ی لیم خۆش بییت،

ئومیدم وایه...

(۱۸۷)

که سیک دهلیت:

دهمویست قورئان له بهر بکه م و ته مبه لیم تیدا ده کرد،

شهویک هه ستام و شه ونویژم کرد،

دواتر دو عام کرد و وتم:

خودایه، قورئانه که ت له سینه مدا کو بکه ره وه.

له ماوهیه کی زور که مدا جهوت جوزئم له بهر کرد.

(۱۸۸)

«له هه موو کاره کانتدا،

با نیهتت وا بیئت که حهق دهر بکه ویت و بناسریت،

نه ک خوت دهر بکه ویت و بناسریتیت.»

(۱۸۹)

با له ئاسماندا دەنگت ناسراو بیت،
 بهندهیهک به که دوعات کرد فریشتهکان بتناسنه وه،
 بلئیت: پهروهردگارا...
 بفرموون: دهنگیکی ناسراو،
 له لایهن بهندهیهکی ناسراو وه.

ئین قهیم

(۱۹۰)

بیسهری دهنگیک دهبن،
 دهنگهکه دهنگی خودایه و دهفرمووئیت:
 ئەهی ئەهلی بهههشت سلأوتان لی بیت.
 خودایه بمانگهیهنیت به حالی ئەوانه.

(۱۹۱)

دوای چہند سالیک له وهفاتی پیغہمبہری خودا (ﷺ)،
 بیلال بانگی دا، کہ گہیشته «أشہدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»،
 دەستی کردہ گریان،
 ہہموو خہلکی مہدینہ لہگہلیدا دەستیان کردہ گریان!

(۱۹۲)

ئیمامی زہہہبی ہہندی لہو شتانه باس دەکات کہ
 پیغہمبہری خودا (ﷺ) خوشی ویستووہ، دەفہرموویت:
 پیغہمبہری خودا (ﷺ) عائیشہ و باوکی خوش دەویست،
 ئوسامہی خوش دەویست،
 دوو کچہزاکہی خوش دەویست،
 ئوحدوی خوش دەویست،
 نیشتمانہکەیی خوش دەویست،
 ئەنساری خوش دەویست.

(١٩٣)

له گه ل هه ر وتنيكي: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ﴾

دارخورمايه كت بو هه يه له به هه شتدا.

ئه و زيكره زور دووباره بكه نه وه...

(١٩٤)

به لا و نارچه تيبه كانيش وهك مروقه كان ته مه نيكي دياريكراويان هه يه،

بيگومان ده ميک ديت کوتاييان بي ديت!

ئين قه ييم

(۱۹۵)

ههندی که س شه و نویتز له لایان،
 بۆته فهرزی شه شه م،
 خودایه بمانگه یه نه به حالی ئه و که سانه...

(۱۹۶)

خودا له هه موو ساتیکدا به سۆزه بۆت،
 ئه وه تۆی که ئاگات لیی نییه.

شه عراوی

(۱۹۷)

«خودا هەندئى كەسى لە ژيانت سەپپەو،
چوونكە بيسەرى هەندئى قسە بوو، كە تۆ گویت لى نەبوو.»

(۱۹۸)

عەبدوللاى كورى عومەر دەفەر مووئىت:
پىغەمبەرى خودا (ﷺ) پىيى وتم:
ئەى عەبدوللا، وەك فلانە كەس مەبە كە شەونوئىژى دەكرد،
دواتر وازى لى هینا.

(۱۹۹)

بمبهن بۆ لای پیغهمبهری خودا (ﷺ)

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾

واته: ئەگەر ئەوان کاتى ستهمیان له نهفسى خویان کرد، بهاتنایه بۆ لات...

یه کیکیان که تاوانیکی ئەنجام دەدا،

یان دلتهنگ دەبوو،

یان دونیای له بهردهم تەنگ دەبوویەوه.

دهیوت:

بمبهن بۆ لای پیغهمبهری خودا (ﷺ) «

(۲۰۰)

«پیغهمبهری خودا (ﷺ) پیکهنی،

دواتر دهستی خسته سهر سینهم،

دلّم ئارام بوو.»

فوزالهی کوری عومهیر

(٢٠١)

هه ركه سينك ئالوودهى تاوانيك بووبوو،

نه يده توانى وازى لى بهينيت،

ئه وا با شه نوويز بكات.

يه كيك ده لئيت:

تووشى تاوانيك بووبووم و نه مده زانى چۆن وازى لى بهينم،

هه تا دهستم كرد به شه نوويز،

دواى ماوه يهك وازم له تاوانه كه هيتا...

ئاممان واز له شه نوويز نه هينيت،

گه رچى له عيباده ته كانى تريشدا لاواز بوويت...

(۲۰۲)

«گەر باسی خراپه‌ی که سئیکیان بۆ کردیت،

بَلَّغْ: خوا له ئیمه و ئه‌ویش خوش بیّت.

هیچی تر مه‌لی.»

(۲۰۳)

له رۆژی قیامه‌تا خودا ئه‌و نیعمه‌تانه ده‌ژمیریت

که به یه‌کێک له به‌نده‌کانی به‌خشیوه، ده‌فه‌رموویت:

ئهی فلانه که سم نه‌کرد به هاوسه‌رت؟

چه‌ندین کهس چوونه داخوازی،

رێگریمان لینی کرد و کردمان به هاوسه‌ری تو.

خه‌یالی ئه‌وه بکه خودا هاوسه‌ری ژیانتی بۆ هه‌لبژارد بیته‌ی...

★ أخرجه ابن حبان في صحيحه، و صححه الألبانی.

(۲۰۴)

- ئەي رەبيعه داواي شتيكم لى بکه.
 - دەمەويت له بههشتدا هاوريت بم.
 - هيچ داوايه کى ترت نيبه؟
 - نه خير ئەي پيغمبەرى خودا (ﷺ)،
- تەنها ئەوهم دەويت له بههشتدا هاوريتى تو بم.

(۲۰۵)

- پيغمبەرى خودا (ﷺ) به ئوبەي فەرموو:
- خودا فەرمانى پى کردووم قورئانت بو بخوينم!
- ئوبەي وتى: خودا ناوى منى هيتا؟
- فەرمووى: بەلى، ناوى هيتايت!
- ئوبەي فرميسک له چاوهکاني هات و دەستی کرده گريان.

(۲۰۶)

«اللَّهُمَّ التَّلَاثُونَ قَبْلَ التَّلَاثِينَ.»

خودایه، پیش ئه وهی بگه مه سی سالی، سی جوزئه که له بهر بکه م.

(۲۰۷)

یه کیک له سزاکانی تاوان ئه وهیه،
 خودا سه رکه وتوت نه کات بو کاری خیر،
 شه و هه تا درهنگ بیدار بیت و زیکرئیکیش نه کهیت،
 دوو رکات شه و نو یژ نه کهیت، بیدارییه کهت بیسوود بیت،
 له سه ر ئه و تاوانه یش بخه ویت و
 کاتیک هه ستیت نو یژی به یانی نه مابیت.

ئیتتا ته وه بکه، ئیتتا...

(۲۰۸)

دایک هات و دوو کچه بچو که که ی هه لگرتبوو،
 عائیشه سی خورمای پی دا،
 یه کی خورمایه کی پی دان،
 دایکه که ویستی خورما که ی تر بخوات،
 دوو کچه که ی داوایان لیی کرد،
 ئه ویش کردی به دوو به شه وه و پیی دان و
 خوی هیچی نه خوارد...

که پیغه مبهری خودا (ﷺ) هاته وه، چیرۆکه که ی بۆ باس کرد،
 ئه ویش فه رمووی: به هه شتی بۆ واجب بوو، له ئاگر پزگاری بوو.

(۲۰۹)

رؤیشتم و هه تا له بهردهم پیغه مبهری خودادا (ﷺ) دانیشتم،

به گله ییه وه پیی وتم:

که عب، بوچی دوا که وتیت؟

وتم: ئه ی پیغه مبهری خودا، هیچ عوزرئکم نییه!

(۲۱۰)

خودا لیت ده پرسینته وه:

لهسه ر ئه و قسانه ی به درۆ و ت و به رامبه ر به راستی زانیت.

لهسه ر ئه و به لئینه ی که له نیوه ی ریگا شکاندت.

لهسه ر ئه و دلانه ی ده ترسن تیکه لی خه لکی ببن،

چوونکه تو شکاندت و بیھیوات کرد.

لهسه ر ئه و کهسه ی چه ندین شه و بوویته هوی گریانی.

لهسه ر ئه و پوچه ی پوشت کرد به خو شه ویستی و

دواتر به خه م و خه فه ته وه خاموشت کرد و

خوت به دوور گرت لئی.

لهسه ر ئه و کهسه ی که وات لی کردووه ماوه ماوه بوه ستیت و

ئه وه ی به بیردا بیت: که بهس نه بووه بو تو،

هر بویه ده ستت بهر داوه و جیت هیشتووه.

ئاممان له و جو ره که سانه نه بیت،

که برینیک له دلی که سیکدا جی ده هیلیت و

گوئی پی نادات،

گومانی وایه که زهمانه برینه که ی له بیر ده باته وه.

(۲۱۱)

دوای ده سال له پیغه مبه رایه تی،
 رووداوی ئیسرا و میعراج پرووی دا....
 خودا خووی ده زانیت چ ساتیک کاتی که مکرنه وهی نازاره کانت و
 لابردنی نارپهحه تییه کانت و دهروولیکردنه وه ته.
 بهردهوام به له بهخشین و بلاوکردنه وهی چاکه،
 هه تا کاتی ئیسرا و میعراج که ت دیت.

(۲۱۲)

هه ریه کیک له ئیمه ئیسرا و میعراجی خووی هه یه،
 ئه و دهمه ی دلته نگ و نارپهحه ت ده بییت،
 سه ر بورا قی روحی ده که ویت و
 ده چیت بو ئه و مزگه وته ی خووشی ده ویت،
 یان ئه و شوینه ی په رستشی تیدا ده کات،
 لیتره وه دلی بهرز ده بیته وه بو لای په روهردگاری و
 په حمی پی ده کات.

(۲۱۳)

+ بۆچی شەوانە خەبەرم نابیتەوہ بۆ شەونویژ؟
- بە رۆژ گوێرایەلیی خودا بکە، شەو خەبەرت دەکاتەوہ.

(۲۱۴)

وہک پیویست پەرسشتت ناکەم،
بەلام وەللاھی ھەول دەدەم.

(۲۱۵)

ستەم و ھەلە بەرامبەر کەس مەکە،
دلی کەس مەشینکە،
ھەردەمیک ناوی تۆ بەینریت، بلیت:
«حسبي الله ونعم الوكيل.»

(۲۱۶)

منیش وهک تو

به دواى خوشه ويستيدا دهگه ريم

به لام له ئاسماندا...

سه مان عۆده

(۲۱۷)

هينده وابهسته بووبوون به نويزه وه،

به بئ مه بهست دستنويزيان دهگرت.

خودايه بمانگه يه نه به حالئ ئه وانه.

(٢١٨)

به خه لکی مه لی ئه وهنده قورئانم له بهر کردوه،
 له خه تمه که مده گه یشتووم به فلانه شوین،
 لیگه ری کاریگه ری قورئانت تیدا ببینن:

هه ژاریک تیر بکه،

رهحم به بیباوکیک بکه،

له که سیک ببوره،

نه زانیک فیر بکه،

له گه ل دایک و باوکت باش به،

سهردانی خزمه کانت بکه،

له گه ل هه مووان رووبه خهنده به...

عیبرهت به وه نییه له قورئاندا گه یشتووی به کوئی،

گرنگ ئه وه یه قورئان گه یشتووه به کویت!

(۲۱۹)

گەر لییان پرسیت: چۆن تیتت په راند؟
 بلی: رازی بووم، خودایش رازی کردم.

(۲۲۰)

ئەو دەمەی دەچوو خزمەتی قورئان،
 دەگریا و دەیوت:
 دنیا زۆر سەرقالی کردووم، بەلام ئەوا هاتمه خزمەتت.

(۲۲۱)

پۆشینی خودا بۆ بئندەكەى چەندین جۆره،

ئەو دەمەى نەخۆشیت و لەسەر پئیەكانت ری دەكەیت،

ئەمە پۆشینە لە زەلیلبوونى نەخۆشى.

ئەو دەمەى داهاتهكەت بەشى بژیوییهكەت دەكات و

بەتیری دەخەویت،

ئەمە پۆشینە لە زەلیلبوونى برسیتی.

ئەو دەمەى خەمباریت و دەتوانیت پئیەكەنیت،

ئەمە پۆشینە لە زەلیلبوونى شكان و خەجالەتی...

ئەو دەمەى پیشەیهك دەزانیت و

لە دەستپانکردنەوه دەتپاریړیت،

ئەمە پۆشینە لە زەلیلبوونى پیویستبوون بە خەلكی.

پۆشینی خودا بۆ بئندەكەى بەبەهاترین پۆشاكە.

(۲۲۲)

کہ سیک دہلّیت:

بہ سوعبہ تہ وہ بہ ہاورپیہ کم وت:

۲۲ سہ عاتی تہ واو خہ وتم!

بہ سہ رسو و پمانہ وہ وتی:

ئہ ی نانخواردن؟!

دواتر ہہ مان شتم بہ ہاورپیہ کی ترم وت،

وہک گلہ بیہک وتی:

ئہ ی نوپژہ کانت؟

• بنیادہم لہ سہر ئایینی ہاورپیہ کی تہ تی!

(۲۲۲)

(تهنها ئه وابه كان پاريزگاری له نويزی چيشتهنگاو دهكهن...)

- ئهواب: ئه و كهسهيه زور دهگه پريته وه بو لای خودا.

* كهسيك دهليت:

وه لاهي له كاتي نويزی چيشتهنگاودا داواي هه رچييه كم له خودا
كرد بيت،

پي به خشيوم.

* بو ئه وهی رۆژيكي پر خوشی و ئارامی به پري بکهيت،

رۆژهكەت پر به رهكەت بيت،

ئه و دوو ركات نويزی چيشتهنگاو بکه...

* ئای نويزی چيشتهنگاو چون دل ئاسووده دهكات،

ئه گه ر توانام هه بووايه، فه رمانم ده كرد هه موو كه سيك ئه نجامی بدات،

چوونكه دهزانم چ ئاسووده ييه ك بوونی داگير دهكات،

بو ئه وهی ئه و چيزه بچه ژيت و روحی تيراو بکات...

(۲۲۴)

«پوڙيڪ ديت هه موو قورئان له بهر ده كه يت،
وهك چوَن سوره تي فاتحه ت له بهره».

هه موو ناسناوه كان ئاسايين،
هه تا ئه و دهمه ي پيت دهوتريت (حافزي قورئانه).

(۲۲۵)

- سووربوونت له سهر ئه وهی شهوان درگا که به هیواشی دابخیت، هه تا خه وتوو هکان به خه بهر نه یه ن، کرده وهیه کی چاکه یه.
- خواردنیک ده بینیت سه ری دانه پو شراوه، تویش دای ده پو شیت، کرده وهیه کی چاکه یه.
- گو یگرتن له خه لکی، گه رچی قسه کانیا ن بیزار که ریش بیت، له بهر ئه وهی رازه کانیا ن سا ریژ بکه یت، کرده وهیه کی چاکه یه.
- زه رده خه نه کردن و جوان وه لامدانه وه، کرده وهیه کی چاکه یه.
- یاری کردنت بو مندال، کرده وهیه کی چاکه یه.
- میواندار یکردنی خزمان و دو ستانت، کرده وهیه کی چاکه یه.
- قسه کردن له گه ل ئازیزانت و پرسیار کردن له ئه حوالیا ن و هاو کاری کردن و یارمه تیدانیا ن، کرده وهیه کی چاکه یه.
- که خاشاک فری ناده یته سهر زهوی و به ده سته وه ده بیت هه تا نزی کترین سه لله ی خو ل، ئه مه یش کرده وهیه کی چاکه یه.

- بلاوکردنه وهی قورئان و فهرمووده له توره کومه لایه تییه کاتدا،
کرده وهیه کی چاکه یه.

- دهستت نه ناوه به پرووی که سدا و شتیکت هر پی داوه و
خزمه تیکت کردووه، ئەمه ییش کرده وهیه کی چاکه یه.

- عه بیوعاری خه لکیت پۆشیوه، کرده وهیه کی چاکه یه.

- دوعات بۆ مردوو هکانت کردووه، کرده وهیه کی چاکه یه.

ئازیز، ده بینیت چۆن کرده وهی چاکه ده وری داوین،

ده توانین ته رازووی چاکه کانمان قورس بکهین پی...

(۲۲۶)

تهنہا یہ ک لاپہرہم مابوو ہموو قورئان لہ بہر بکہم،
 کہ پیی گہیشتم، تاویک دہمخویندہوہ و تاویکیش دہگریام،
 کہ تہواو بووم و بووم بہ حافظ قورئان،
 دہستہکانم بہرز کردہوہ و دوام کرد،
 ئہوہی خویری دونیا و قیامہتی منی تیدایہ داوام کرد،
 خودا ہموو ئہو دوایانہی قبول کردم،
 تہنہا یہ ک دوام نہ بیئت،
 دلنیام وہلامی ئہوہیشتم دہداتہوہ...
 نہمدہزانی پروو بکہمہ کوئی و بہ کئی بلیم؟
 بہخیرایی رام کرد بو لای دایکم و فرمیسک بہ چاومدا دہہاتہ خوارہوہ،
 وتم: دایہ گیان، تہواو ہموو قورئانم لہ بہر کرد،
 ئہویش زور گریا و وتی: لہ پوژی قیامہتدا شہفاعہتم بو دہکہیت؟
 وتم: ئہگہر بو توئی نہکہم، نایکہم!
 وا شہش سالہ ہہرکات ئہو دیمہنہ دیتہوہ یادم، دہگریم...
 لہ بہرکردنی ہموو قورئان،
 ئاسوودہبیہکی تیدایہ لہ ہیچ شتیکی تردا دہستت ناکہوویت...

(۲۲۷)

﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾

واته: موسا ههستی کرد به ترسیک له دل و دهر وونیدا،

وتمان: مه ترسه و دلنیا به...

تهنها ههستی به ترسه که ی کرد،

گوزارشتی لی نه کرد،

له دوعاکانیدا نه یوت،

تهنها ههستی پیی کرد،

خودا پیی فهرموو: مه ترسه...

خودایه، هه موو ترس و خه مه کانمان بو لای تو به رز ده که یینه وه،

که ناتوانین له دوعاکانماندا بیلین و دهری ببیرین،

ئه و ترسانه ی شهرم ده که ین بیلین،

خودایه خوت دلمان ئارام بکه ره وه،

به جوړیک وه لاممان بده ره وه که ترسه کانمان له ببیر بباته وه...

(۲۲۸)

تاقیبی بکه ره وه که میک پیش بانگی به یانی نویژی ویترا بکهیت،
 له سه ره به رماله کهت بمینیته وه و یادی خودا بکهیت،
 دواتر کاتی بانگی به یانی بیت و
 تۆیش له م ده مه دا زیکر بکهیت و داوای لیخو شبوون له خودا بکهیت،
 وه لامی بانگه که بدهیته وه و دواتر نویژی به یانی بکهیت،
 دواتر دهست بکهیت به قورئانخویندن هه تا کاتی خو ره ه لاتن،
 ده بینیت پروت گهش بووه و دلت زور نارامه،
 رۆژانه ئەمه دووباره بکه ره وه و
 دواتر بروانه چ کاریگه ریبه ک ده خاته سه ره ژیانته.

(۲۲۹)

له داوای فه زلی خودا وه، هوکاری سه ره که وتنم له ژیاندا ئه وه یه،
 نو سال خزمه تی دایکم کرد
 له وه ده مه ی نه خو ش بوو هه تا وه فاتی کرد.

- موحه ممه د پاتب نابلوسی

(۲۳۰)

* گومانم وا بوو سهره‌تا بهنده خودای خوش دهویت،

نیجا خودا خوشی دهویت، هه‌تا گه‌یشتم به نایه‌تی:

﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ (المائدة: ۵۴)

واته: گهل و کومه‌لیکی تر ده‌هینی خودا ئه‌وانی خوش دهویت و

ئه‌وانیش خویان خوش دهویت...

ئیتر یه‌قینم بو دروست بوو که خودا سهره‌تا خوشی دهویت.

* گومانم وا بوو سهره‌تا بهنده ته‌وبه ده‌کات دواتر خودا لئی وهر ده‌گریت،

هه‌تا گه‌یشتم به نایه‌تی: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا﴾ (التوبة: ۱۱۸)

واته: پاشان ته‌وبه‌ی لئ وهر گرتن، تا ته‌وبه بکه‌ن...

یه‌قینم بو دروست بوو که سهره‌تا خودا ئیله‌امی ته‌وبه‌ت پین ده‌به‌خشیت...

* گومانم وا بوو سهره‌تا بهنده له خودا رازی ده‌بیت،

دواتر خودا لئی رازی ده‌بیت، هه‌تا گه‌یشتم به نایه‌تی:

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ (التوبة: ۱۰۰)

واته: خودا له‌وان رازی بووه و ئه‌وانیش له‌و رازی بوون...

یه‌قینم بو دروست بوو که سهره‌تا خودا له‌به‌نده رازی ده‌بیت...

(۲۳۱)

ئىبن قەيىم دەفەر موويت:

«هاورپىكان پىكەوۈ دەچنە بەھەشت.»

پەرودىگارا، خۇم و ھاورپىكانم بە بەھەشت شاد بىكە...

(۲۳۲)

عەبدوللاى كورپى سەلام لە بارەى ھۆكارى موسلمانبوونىيەوۈ

دەلىت:

پامام لە پوخسارى پىغەمبەرى خودا (ﷺ)

دۇنيا بووم كە پوخسارى كەسىكى درۇزن نىيە...

(۶۳۳)

مامؤستاگه م پیی وتم:

بۆ ئه وهی ژماره ی ئایه ته کانی قورئان له یاد نه کهیت،

شهش لای راست و شهش لای چهپ،

ناوه راستیش ماوه ی بانگه وازی پیغه مبهری خودا (ﷻ)،

۶۳۳۶ ئایهت...

(۲۳۴)

- که خودا باسی مندالبه خشین دهکات،

سه ره تا باسی کچی کردووه، ده فهرموویت:

﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكَورَ﴾

واته: به هرکس که بیهوویت تنها کچ ده به خشیت و

به هرکس که بیهوویت کور ده به خشیت...

- پیغه مبهری خودا (ﷺ) که فاتیمه ی کچه بچوکی ده بینی،

له بهری هه لده ستا و ماچی ده کرد، ده یفه رموو:

فاتیمه پارچه یه که له من، ئه وهی ئازاری ده دات ئازارم ده دات،

ئه و شته ی دلخوشی ده کات دلخوشم ده کات...

- ئیین عه بدولبه ری مالیکی ده فهرموویت:

کور نیعمه ته، کچ چاکه یه، خودا له سه ر نیعمه ت لیپرسینه وه ت لی ده کات،

له سه ر چاکه ییش پاداشتت ده داته وه...

- خو شه ویست فهرمووی:

رقتان له کچان نه بیّت، چونکه خه مره وین و سه نگیین...

(۲۳۵)

هه‌موو ئه‌و شیعر و شانامانه‌ی به‌سه‌ر ئا‌فره‌تدا و تراوه،

له هه‌موو زمانه‌کانی جیهاندا،

هیچی ناگات به وه‌سفی قورئان:

﴿تَمَّشِي عَلَى أَسْتِحْيَاءٍ﴾

واته: به شه‌رم و حه‌یاوه ده‌رۆ‌یشت به ریگادا...

(۲۳۶)

که دوعات کرد و له به‌رده‌م خودادا وه‌ستایت،

ر‌ه‌وشتی مندال به‌کار بینه،

مندال داوای شتیک بکات و پیی نه‌دهیت،

ده‌گری و و‌رک ده‌گریت هه‌تا پیی ده‌دهی...

ئیین جه‌وزی

(۲۳۷)

تیشکی خۆر ناگات به ناو گۆره کهت،
 هەر بۆیه له ئیستاوه به کردهوهی باش پۆشنی بکه ره وه..

(۲۳۸)

سهختترین وته که له کاتی مائئاواییدا وتراوه،
 وتهی پیغه مبهری خودایه (ﷺ) که به هاوه لانی فهرموو:
 له وهیه سالیکی تر نه گه مه وه پیتان...

(۲۳۹)

گەر دته ویت به لا و نار هه تییه کانی ئیستات نه مینیت،
 واز له و تاوان و گوناخانه بینه که ئیستا ئه نجامی ددهیت...

ئین جهوزی

(۲۴۰)

هیچ ئاویک نییه پۆشاکى دل له شوینه واری تاوان پاک بکاته وه،
 فرمیسکی په شیمانی نه بیت...

ئین جهوزی

(۲۴۱)

قورئان له سینه تدا ناچه سپیت و
 له بهرکردن و تیگه یشتنی ئاسان نابیت،
 ئیلا به شه و نویت نه بیت.

شه نقیطی

(۲۴۲)

پیاویک له حهسهنی بهسریی پرسى:
 لهشساغم و حهزیشم له شهونویژه،
 بهدهستنویژه دهخوم، بهلام بۆچی خه بهرم نابیته وه؟
 فهرمووی: تاوانه کانت کۆتیاں کردوویت...

(۲۴۳)

موحه ممه دی کورپی یوسف ده فهرموویت:
 سوفیانی سهوری هه لی دهساندین بۆ شهونویژه و
 دهیغه رموو:
 گهجه کان ههستن، هه تا گهجن شهونویژه بکهن،
 ئیستا شهونویژه نه کهن، که ی دهیکه ن؟

(۲۴۴)

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ (السجدة: ۱۶)

واته: ئەو ئيماندارانە نيوانيان خۆش نىيە لەگەل ڤاڪشان لە جيگه و ڤيگه‌ى گهرم و نهرمدا (واته به نوپژ و خواپهرستى به شيكى شهو ده‌به‌نه سه‌ر)...

جيگه‌ى خۆش و خه‌وى به‌چيژ جي ده‌هيلن،

بو شتيك كه زور له‌وانه به‌چيژتره،

كه ئەو‌يش شه‌ونوپژ و موناجاتكردنه لەگەل خودادا.

له شه‌ونوپژدا،

ئيسراحتى جه‌سته جي ده‌هيليت،

بو ئيسراحتى دلت...

(۲۴۵)

- له نوپڙه فوزه كاندا بانگدهره كه مروڤه،
به لام له شه ونوپڙدا خودا خوی بانگت دهكات،
له سینه کی شه ودا دغه رموویت:
- كه سیک هه یه تهبه بکات و تهبه که ی لی وهر بگرم...
 - كه سیک هه یه داوی لیخوشبوون بکات و لیی خوش بيم...
 - كه سیک پیوستی هه یه و بوی به جی بهینم...

(۲۴۵)

که سیک ئیفلیج بووبوو،
لیی پرسیم: شه وان چون دهستنو پڙ بگرم،
چوونکه هه ز ناکه م کهس له خه ههستینم؟!
ههستم به خه جاله تی کرد و
زانیم ئه وهی هه لت دهسینیت بۆ شه ونوپڙ، دلّه،
نه خوشی نه خوشی دلّه، نه که جهسته!

(۲۴۶)

﴿إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾

واته: په‌روه‌ر دگارم زور نزیکه و نزاوه‌رگره.
 چه‌ندی شته‌کان به‌دوور و مه‌حال بزانیته،
 نه‌و زاته‌ی شته‌کانی به‌ده‌سته نزیکه لیته‌وه و
 وه‌لامی داواکانت ده‌داته‌وه.

(۲۴۷)

به‌نه‌دازه‌ی داوای لیخوشبوون کردنت له‌خودا،
 له‌خوداوه نزیکیت.

(۲۴۸)

ئەو دەمەی هەلە بەرامبەر کەسیک دەکەین،

مەودا دەخاتە نینوانمان.

بەلام لەگەڵ خودا،

ئەو دەمەی تەوبە دەکەیت، خودا نزیکه و تەوبەکەت لێ وەر دەگریت.

﴿ثُمَّ تَوُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾

واتە: بگه‌ڕینه‌وه بۆ لای، په‌روه‌ردگارم زۆر نزیکه و نزاوه‌رگره‌.

(۲۴۹)

خویندنی (آیة الكرسي) له‌دوای نوێژه‌ فه‌رزه‌کان،

یه‌کیکه له‌ هۆکاره‌کانی چوونه‌به‌هه‌شت.

(۲۵۰)

ئەو شتانەى ژىانت بەرەو باشتەر دەبەن:

۱. خویندنى سورهتى فاتىحه.
۲. خویندنى زىكرى به يانییان و ئیواران.
۳. خویندنى سورهتى به قەرە.
۴. شەونویژ.
۵. وتنى: (لاحول و لا قوة إلا بالله)
۶. ئەنجامدانى نوژی ویتەر.
۷. ئەنجامدانى نوژی چىشتهنگاو.
۸. خیرکردن.
۹. چاکبوون له گەل دایک و باوک...

(۲۵۱)

«له چاوی مندا جوانتر ده بیت،

ئه و دهمه ی ده تبینم

زیاتر له خودا نزیك ده بیته وه»

(۲۵۲)

«له درهنگانیکی شه ودا،

هه موو خه مه کانت به سوجه ده یه ک له یاد بکه،

شه ونویژ باشتترین درمانه بو دله ماندووه که مان»

(۲۵۲)

یه کیک له گه نجه کان ده لیت:

رۆژیک من و هاوړیکه م ته ماشای جانتای یه کتریمان ده کرد،

ته ماشای جانتا که یم کرد پر بوو له وهره قه ی بچووک،

وته و شتی به سوودی لی نووسرابوو،

سهرقالی خویندنه وهی نه وانه بووم و له ناکاودا چاوم چووه سهر

کاغه زیک

و شوکبووم، وتم نه مه چیه؟!

به شداریکردنبوون له چاودیړیکردنی مندالیکې بی باوک...

وتی: چاودیړیکردنی نازداریکه!

وتم: بوچی به ناوی منه وه؟!

وتی: نه وه دووساله به ناوی تووه که فیلی یه کیکم کردووه!

وتم: بوچی؟!

وتی: ده ترسم بچپته ناگره وه...

* هاوړی باش یه کیک له جوانترین پوزیبه کان.

(٢٥٤)

هر دهميك دلتهنگ و بيتاقت دهيم،
 گوئ له سوورتهتي مەريەم دەگرم،
 هر له يەكەم ئايەتەوہ ئارامی دادەبەزیتە سەر دەروونت
 ﴿كَهَيْعَصَ﴾

دواتر ئايەت بە ئايەت ئارامتر و دلخوشتەر دەبيت...

﴿إِنَّا نُبَشِّرُكَ﴾ (مژدەت پي دەدەين)
 ﴿أَلَّا تَحْزَنِي﴾ (خەفەت مەخو و خەمبار مەبە)
 ﴿هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾ (کارەکە لەلای پەرودەرگات ئاسانە)
 ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (پەرودەرگارت هێچ شتیک فەرامۆش ناکات)

﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ﴾

(خواهەرکاتی بیهوی کاریک بیت، تەنھا پینی دەلی ببە یەکسەر دەبيت.)

مەحاله سوورەتی مەريەم بخوینیت و

هەستی نەرینیت بمینیت،

گەر قورئان نەبوايە تیا دەچوین...

(۲۵۵)

ئەى ئەبو زەر،

گەنجینە يەك له گەنجینەکانى به ههشتت پى بلىم؟

وتم: به لى ئەى پىغه مبهرى خودا ﷺ...

فهرمووى: ﴿لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾

(۲۵۶)

عائشه ده فهرمويت:

كه پىغه مبهرى خودا ﷺ نه خوشيه كهى له سهر قورسبوو،

بيلال هات و وتى كاتى نوپژ هاتوو.

فهرمووى: فهرمان بكهن به ئەبو به كر نوپژ بو خه لكى بكات،

وتم: ئەى پىغه مبهرى خودا ﷺ،

ئەبو به كر پياويكى دلناسكه،

كه قورئان ده خوينايت خوى پى ناگيريت و ده گرى...

(۲۵۷)

یەكك له دایكه كان ده لیت:

ئەو دەمەی دەچوومە ژووری منداڵەکانم،

هەتا دانیابم کە خەوتوونە و جوان خۆیان داپۆشیوه،

زۆربەیی جار دەمبینی کورەکەم لەسەر زەوی خەوتووە و

بەتانیەکەیی داوہ بەخۆیدا،

چەند جارێک لێم پرسیی بۆ ئاوا دەخەویت؟

وتی: بەسەر دۆشەک و سیسەم نارەحەتم و خەوم لێ ناکەویت.

قەناعەتم بە قسەکەیی نەکرد و زۆرم لێی کرد،

ئەویش وتی:

خەوتن لەسەر سیسەمەکە هیندە ئیسراحتە،

ناتوانم بۆ نوێژی بەیانی خەبەرم بیتەو، هەربۆیە لەسەر فەرشەکە

دەخەوم،

بۆ ئەوێ زوو زوو خەبەرم بیتەو و بە ئاسانی نوێژی بەیانی بکەم!

(۲۵۸)

قورئان تیکه‌لی هر شتی‌ک بییت پیروزی ده‌کات،
 بگاته هر ته‌نگیه‌ک فراوانی ده‌کات،
 بگاته هر تاریکییه‌ک پروناکی ده‌کاته‌وه،
 بگاته هر ته‌نیاپییه‌ک شان‌دوومانی ده‌کات...

(۲۵۹)

گه‌ر ده‌ته‌ویت به‌جوانی قورئان له‌به‌ر بکه‌یت:
 که‌م که‌م له‌به‌ری بکه و زور بیلی‌ره‌وه،
 له‌سه‌ر ئەمه‌یش به‌رده‌وام به...

أستغفرالله زور بکه و تاوان که‌م ئەنجام بده،
 هاو‌رییه‌تی که‌سه باشه‌کان بکه...

(٢٦٠)

پیغمبهری خودا ﷺ میوانیکی هات،

که سیکي ناردہ لای خیزانه کانی هتا بزانتیت له لای کامیان خواردن هه یه،
که سیان خواردنیان لانه بوو،

پیغمبهری خودا ﷺ فہرمووی:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ)

واته: خودایه داوای فہزل و رحمتہ تہ کت دہ کہم،
چونکہ تہنہا خۆت خاوەنی ئەو دوو شتہ ییت.

داوای کہمیک بہرخیکی سوورہ کراوہیان بہ دیاری بۆ هیتنا،
فہرموو ئەمہ فہزلی خودابوو،
چاوەرپی رحمتہ تہ کە ی دہ کہین...

* دہتوانیت بۆ فراوانبوونی رزقت ئەم دوایہ بخوینیت.

(۳۶۱)

که بینیم دلخوشه،

وتم ئەهی پیغه مبهری خودا ﷻ دوام بو بکه.

فهرمووی: (اللهم اغفر لعائشة ما تقدم من ذنبها وما تأخر وما
أسرت وما أعلنت)

واته: خودایه له تاوانه کانی عائیشه خوشبه، له وهی پیشی خستوو ه
و له وهیشی دهیکات، له وهی به نهینی کردویه تی و له وهی ئاشکرای
کردوو ه...

زور دلم به دوعاکه خوشبوو،

پیغه مبهری خودا ﷻ فهرمووی:

دلت خوشبوو به دوعاکه م،

وه لاهی ئەوه دوعای من بو ئوممه ته که م له هه موو نویژیکدا.

(۲۶۲)

ئەم ۋەستەيە:

{السلامُ عليکم ورحمة الله وبرکاته}

- وتنى سوننه ته.
 - جىبه جى كرنى عيباده ته.
 - (۳۰) چاكه ت بۇ دەنوسرىت.
 - نيشانى هاورييه تى و خوشه ويستىيه.
 - راگه ياندى ناشتىيه.
 - سلاو كرنى پىغه مبه ران و ئەھلى به هه شته.
 -
 -
- «سازشى لىن مه كه و مه يگوره به ۋەستەي تى.»

(۲۶۲)

لی پی پرسی چۆن ئاوا به جوانی قورئانت له بهرکردوو؟
له وهلامدا وتی:

- پیش خهوتن ئه وهی له بهرکردوو موراجه عه ی ده که مه وه، به یانیانیش ده ست ناکه مه ئیشی ناوما ل هه تا موراجه عه ی نه که مه وه.
- له نوێژه فه رزه کاندایه وه ده خوینم که تازه له بهرم کردوو، له نوێژه سو ننه ته کاندایه بهرکردنه کانی پیشو موراجه عه ده که مه وه.
- که مندا له که م ده گری، چه ندی قورئانم تازه له بهرکردبیت به سه ریدا ده خوینم هه تا ده خه ویت...
- که ئیشی ناوما ل ده که م گوی له قورئان ده گرم...
- ئه گه ر بیتاقه ت بم، ده چم بۆ لای قورئانه که م، ئارام و دلخۆش ده بم...
- ئه و حوکمانه ی له ئایه ته کاندایه هیه هه ولده دم جیبه جی بی بکه م، زوو زوو ته ماشه یه کی خۆم ده که م، هه تا بزانه قورئان چه ندی کاریگه ری خسته وه ته سه رم...

(۲۶۴)

پیشه‌وا بوخاری له سه‌ره‌تای ژیانیدا بینایی چاوه‌کانی له‌ده‌ستدا،
بی باوکبوو، دایکی چاودییری ده‌کرد...

دایکی پیشه‌وا بوخاری ماوه‌یه‌کی زۆر شه‌ونویژی ده‌کرد،
دوعای ده‌کرد خودا شیفای بدات و بینایی بو چاوه‌کانی بگه‌رینیتته‌وه،
ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر ئهم دۆخه‌ ماوه‌یه‌وه...

شه‌ویک هه‌ستا و زۆر دوعای کرد، هه‌تا خه‌و بردییه‌وه،
له‌خه‌ونیدا پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیمی بینی، فه‌رمووی:
به‌هۆی دوعا زۆره‌کانتته‌وه خودا بینایی بو منداله‌که‌ت گه‌راندته‌وه...

ئه‌و دهمه‌ی بانگی به‌یانی دا، بوخاری هه‌ستان بو نویژی به‌یانی،
ته‌ماشای کرد خه‌وه‌که‌ی به‌راست گه‌راوه‌ و
بوخاری بینایی بو گه‌راوته‌وه و
خۆی به‌پیی خۆی ده‌چیت ده‌ستنوویژ ده‌گریت...

دایکی گریا و سوچه‌ی شوکری برد و زۆر شوکرانه‌ی خودای کرد...
* دوعا‌کانی شه‌ونویژ موعجیزه‌ ده‌خولقینیت...

(۲۶۵)

له وه ته ی شه ونویژ ده که یت چ له ژیانته گوراوه؟

- مندالکی ساوا بووم نه مده زانی به ره و لای خودا ری بکه م،

هه تا شه ونویژم ناسی،

ئیستا به هه له داوان به ره و لای خودا ده چم...

چ شتیک بو شه ونویژ هه لته سینیت؟

- به روژ زور ماندوو ده بم،

که ده خه وم چیژ له نهرمی جیگا که م ده به م،

به لام هه میشه ئه وه ده هینمه یادی خوم،

که جیگاکانی به هه شت نهرمتر و خوشتره..

هه ربویه هه لده ستم و شه ونویژ ده که م...

- روئا موحه ممه د.

(٢٦٦)

پينغه مبهري خودا ﷺ زور زيکری (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) ی دهوته وه،
 هاوه لان ده لاین هیچ که سیک هینده ی پينغه مبهري خودا ﷺ
 نه و زيکری نه دهوته وه،

ئيبن عومر ده فهرمويت:

که پينغه مبهري خودا ﷺ له لای ئيمه داده نيشت،

سه د جار زياتر ده يوت:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»

* تاقي بکه ره وه که له گه ل کومه ليک که س دانيشتبوي،

سه د جار بلييت (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) چيژيکی زور تايبه تي هه يه...

(۲۶۷)

پوڙيک ديت تهنه يهک لاپه رت دهمينيت
 بو ئه وهى هه موو قورئانى پيروز له بهر بکه يت،
 پوڙيکى پر دلخوشى ده بيت،
 راسته ماندوو يت و ريگا که ت سه ختبوو،
 به لام له کو تايدا گه يشتيت به ئامانجه که ت...
 - خودايه ئه و پوڙه به نسييمان بکه و بمانگه يه نه به و پوڙه.

(۲۶۸)

نويزى چيشته نگاو،
 سوننه تيك که زور کهس لنى بى ئاگايه،
 به ره که ته بو ته ندروستى و پوزى،
 با له ئه و کارانه بيت که سه ره تاي پوڙ ئه نجامى ده ده يت...

(٢٦٩)

پيغه مبهري خودا ﷺ له کوتاييه کاني ته مه نيدا بوو،
خودا منداليکي جواني پي به خشي،
ناوي نا ئيبراهيم، زور له پيغه مبهري خودا ﷺ ده چوو،
زور خوشيده ويست و ماچي ده کرد و له ئامي زي ده گرت،

له گه ل خوي ده بيرد بو لاي خيزانه کاني تري،
روله ي پيري پيغه مبهري خودا بوو
هر بويه زور خوشيده ويست،

به لام ئيبراهيم ته نها هه ژده مانگ ژيا،
خودا دوو باره پيغه مبهري گه ي به له دستداني ئازيزاني تاقيرده وه،
عه بدوره حماني كورپي عه وف ده فهرمويت:

له گه ل پيغه مبهري خودادا ﷺ چووين بو لاي ئيبراهيمي كورپي،
ئبراهيم له گيانه لادا بوو،

له باوه شي پيغه مبهري خودادا ﷺ رووحي ده رچوو،

پيغه مبهري خودا ﷺ ده ستيرده گريان

و فرميسك له چاوه كاني هات،

فه رمووي: وه لاهي دلم خه مباره به روشتني تو ئبراهيم،

شتيك ناليم خودا پيي رازي نه بيت...

(۲۷۰)

دوینے له گهل كه سينكدا دانيشتم،

بيرم كه وته وه چه ند ساليك پيش ئيستا چه ند نار هحه تيوو،

دواتر خودا دهرووي ليكرده وه و پرزگاري بوو،

خودا سارپيژي برينه كاني كرد...

وتی: وه لّلاهی خه فهت و ئه سرينه كانيشم له بير چوته وه...

ليردها له واتاي ناوي «**الجبار**» تيگه يشتم،

خودا به جوريك سارپيژي بهنده كه ي دهكات كه شايه نيه تي،

به جوريك هه موو برين و شكاوي و نازاره كاني له بير دهبا ته وه.

(۲۷۱)

جوانتریت سات ئەو ساتەیه
 پیغمبەری خودا ﷺ بەناوی خۆتەوہ بانگت دەکات.
 دەپرسیت: چۆن ناوم دەزانیت؟
 دەفەرمویت: «سەلاواتەکانتم پی دەگەیشت»

(۲۷۲)

هاوہلیکی پیغمبەری خودا ﷺ وەفاتی کرد،
 هاوہلیکی تروتی: مژدەت لی بیت بە بەهەشت!
 پیغمبەری خودا ﷺ فەرمووی:
 تۆ چوزانیت؟
 لەوہیە لە شتیکدا قسەی کردبیت کە پەیوەندی بە ئەوہوہ نەبووہ...

(۲۷۳)

ئەنەس لە تەفسیری ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ دا دەفەر مۆیت:

«هەموو هەینیەک،

خودا خۆی بۆ ئەهلی بەهەشت دەردەخات»

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾

واتە: لە بەهەشتدا هەرچیش داوای دەکەن و حەزی لێ دەکەن،

بۆیان ئامادەیه تیایدا، زۆر لەوەش زیاترمان لایه...

(۲۷۴)

پشتیوان بەخودا دەگەیت بەم ساتە:

«وہللاہی سہرم سورماوہ چۆن خودا گەیاندمی بە ئاواتەکانم،

زۆر زۆر مەحالبوو بەدیہاتنیان»

(۲۷۵)

یه کییک له زاناکان ده لیت:

پیاویک ده ناسم له رۆژانی ههینیدا

ههزار جار سه لآوات ده دات له سه ر پیغه مبه ری خودا ﷺ،

چه ندین سآله ئاوا ده کات،

جاریک پیم وت: ئه مکارهت هیچ به ره میکی هه بووه؟!

پیی وتم: که سه لآواته کان ته واو ده که م،

دواتر پیویستییه کانم له خودا داوا ده که م و دوعا ده که م،

ناگاته ههینیه که ی تر ئیلا خودا وه لامی داومه ته وه...

(۲۷۶)

«پیغهمبه‌ری خودا ﷺ زهرده‌خه‌نه‌ی کرد» (البخاری: ۱۰۲۱)

«پیغهمبه‌ری خودا ﷺ پیکه‌نی» (البخاری: ۱۹۳۶)

«پیغهمبه‌ری خودا ﷺ که‌میک بیده‌نگبوو» (البخاری: ۳۶۹۵)

«پیغهمبه‌ری خودا ﷺ خه‌مباربوو» (البخاری: ۶۹۸۲)

«پیغهمبه‌ری خودا ﷺ گریا» (البخاری: ۱۳۰۴)

بوخاری چه‌ندی مه‌زنبوو،

زهرده‌خه‌نه و پیکه‌نین و گریان و خه‌مباری و بیده‌نگی

پیغهمبه‌ری خودای ﷺ بو تومارکردوین.

(۲۷۷)

سووربوونت له سهر ئه وهی له چکه کهت به جوانی بکهیت،
بۆ ئه وهی گهر دنت دهر نه که ویت...

قولی پۆشاکه کهت درێژتره بۆ ئه وهی باز نه کهت دیار نه بیت.

چهند جار یک ته ماشای پۆشاکه کهت ده کهیت،
هه تا بزانیته به جوانی دایپۆشیویت و
هیچ شوینیکت دیار نییه...

به ئاگادارییه وه سهر پاس ده که ویت،
هه تا قاچت دهر نه که ویت...

پۆشاکیکی جوان ده بینیت و زۆریش هه زت پێیه تی،
به لام له بهر ئه وهی زۆر سه رنج راکیشه وازی لی ده هینیت...
په رستشکردن به پۆشاکه پاکه کهت، داپۆشین له سهر داپۆشین،
رۆشتن به رینگادا وهک په پوله به حیجابه فراوانه که ته وه...

خودا هه موو ئه و ورده کارییه نهی خۆشده ویت و
له لای ئه و پاداشتیکی گه وره ی هه یه.

(۲۷۸)

کچیک دەویت:

دەمەویت ھاوسەرگیری لەگەڵ پیاویکدا بکەم،
 لە ژوورەکه ماندا قورئان بخوینیت،
 منیش بلیم: ئەو وشەیه مەدەکهی شەش حەرەکهیه تۆ که مترت وت...
 ئەویش دوبارە بیخوینیتەوه و زەرەدەخەنەیه ک بکات،
 بیټ بۆ لام و سەرم ماچ بکات و بلیت:
 بەدەستەینانی تۆ گەرەترین سەرکەوتنی ژیانمە...

ئەو یارمەتیم بدات بۆ تاعەتکردن و
 بۆ شەونویژ هەلم سینیت،
 پیم بلیت: دەمەویت لە بەهەشتدا یەک پلەمان هەبیټ،
 دواتر نوێژ بکات و لەجوان خویندەنەوهی ئایەتەکاندا دەست بکەمە
 گریان...

ئەو پیاوهم دەویت ئەگەر کچان ریبی پی بگرن،
 یوسف ئاسا بلیت: پەنادەگرم بەخودا...
 ئەگەر قسەم لەگەڵی کرد دانابیت،
 ئەگەر توورەبووم لەسەرخۆ بیټ،
 ئەگەر بەلینیدا بە وهفابیت.

(۲۷۹)

شه‌ویک شه‌ونویژم ده‌کرد و سوورہتی تہ‌وبہم دہ‌خویند،
 ئەوہ ہات بہ خہ‌یالدا تو بلئیت خودا منی قبول بیت،
 کہ رۆژیک نزیکم و رۆژیک دوورم؟
 رۆژیک تاعہتی دہ‌کہم و رۆژیک سہ‌رپیچی دہ‌کہم؟
 لەم خہ‌یالدا بووم گہ‌یشتم بہ ئایہتی سہ‌دودوو،

خودا دہ‌فہ‌رمویت: ﴿وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَعَاخِرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اَللّٰهُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اَللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيْمٌ﴾

واتہ: کہ سانیک ہن دان بہ تاوان و ہلہ‌کانیاندا دہ‌نین، کرداری
 چاک و کرداری خراپیشیان تیکہل کردووہ، ئەمانہ نزیکہ خودا
 تہ‌وبہیان لی و ہر بگریت، چونکہ خودا لیخوشبوو میہرہ‌بانہ.

پربوو لە پە‌یام بو من،

خودا نہک تہ‌نہا قبولم دہ‌کات،

بہ‌لکوو ئاواتہ‌خواریشم لیم خو‌شبیبت و

رہ‌حمم پی بکات و ہیدایہ‌تم بدات.

(۲۸۰)

فاتیمه له‌دوای وه‌فاتی پیغمبه‌ری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

شه‌ش مانگ ژیا...

به‌رده‌وام ده‌پوکایه‌وه و لاوازده‌بوو،

هه‌تا مرد و گه‌یشت به باوکی...

- خودایه هیچ کچیک له‌نازی باوکی بی به‌ش نه‌که‌یت،

له‌وانه‌یش خوشبیت که وه‌فاتیان کردوه...

(۲۸۱)

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾

واته: پروخسارانیک گه شاوه و ناسک و ئاسووده‌ن،
چونکه ته ماشای په روه‌دگاریان ده‌کن.

جوانترین دیدار،

گه وره‌ترین نیعمه‌ت،

ته ماشاکردنی خودایه...

جوانترین شتی دنیا ناسینی خودایه،

جوانترین شتی په سلان بینینی خودایه...

له دونیادا ته ماشای شتی هرامکراو مه‌که،

به لکوو خودا به‌وه قه‌ره‌بووت بو بکاته‌وه،

که له قیامه‌تدا ته ماشای خوئی بکه‌یت...

(۲۸۲)

قورئان دەستوور و ږیبه‌ری ژیانته،
 با له‌دلندا بیت بو ئه‌وهی لانه‌دات،
 با له‌سینه‌تدا بیت هه‌تا ته‌نگ نه‌بیت...
 جیبه‌جی بکه بو ئه‌وهی سه‌رگه‌ردان نه‌بیت...
 خودایه له‌دونیا‌دا قورئان بکاته به‌هاری دل‌مان،
 له‌ناوگۆږ بیکه هاوږی و پاریزه‌رمان،
 له‌قیامه‌ت بیکه تکاکارمان،
 له‌به‌هه‌شتیش بیکه هوکاری ئه‌وهی پله‌مان به‌رزبکاته‌وه..

(٢٨٣)

﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتُ﴾ (الكهف: ٢٤)

يادی پهروهردگارت بکه هر کاتیک بیرت چوو...

- سُبحان الله.

- الحمد لله.

- الله أكبر.

- أستغفر الله.

- لا اله الا الله.

- لاحول ولا قوة الا بالله.

- سُبحان الله وبحمده، سُبحان الله العظيم.

(۲۸۴)

وتنى: ﴿لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾

کلیله بۆ هه موو داخراوییه کان،

هۆکاره بۆ گه یشتن به ئاواته کانت،

هۆکاره بۆ وه لامدانه وهی دو عاکانت،

دهروونت ئارام دهکات،

کیشه کانت چاره سه ر دهکات،

به ردهوام گومانی باش به خودا ده بهیت و

رازی ده بییت،

گه نجینه یه که له گه نجینه کانی به هه شت...

ئه گه ر ده تزانى چ سوو دىكى هه یه بۆت،

به ردهوام ئه م زى کرهت ده و ته وه...

ئیمه به بی خودا هیز و توانامان نییه...

(۲۸۵)

له‌ه‌باسی کورپی عه‌بدول موته‌لیبیان پرسى:

تۆ گه‌وره‌تریت یان پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ؟

فه‌رمووی: ئەو گه‌وره‌تره و پیش ئەو له‌دایکبووم...

(۲۸۶)

خودا بمکاته فیدات

پیشه‌وا بوخاری له‌کتیبه‌که‌یدا بابیکی به‌م ناوه هیناوه!

ئەو دهمه‌ی حوشره‌که‌ی پیغه‌مبه‌رى خودا گلا،

ئەبو ته‌لحه‌ خو‌ی گه‌یاندە پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ و پیی گوت:

ئەه‌ی پیغه‌مبه‌رى خودا، خودا بمکاته فیدات، هیجت لینه‌هات؟

ئیمه‌ش به‌ پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ده‌لین:

خودا بمانکاته فیدات...

(۲۸۷)

پیغمبری خود ﷺ ده‌فهرمویت:

به‌ندهی وا‌ه‌ه‌یه

خودا پیگه‌یه‌که‌ی به‌رزی له به‌ه‌شتدا بۆ داناوه،

به‌لام به‌کرده‌وه‌کانی پیی ناگات،

ه‌ربۆیه خودا له جه‌سته‌ی یان سه‌روه‌تی یان مندالییدا

تا‌قیده‌کاته‌وه،

دواتر ئارامی پیی ده‌به‌خشییت له‌سه‌ر ئه‌مه،

ه‌ه‌تا شایه‌نی ئه‌و پیگه‌یه‌ ده‌بییت...

(۲۸۸)

﴿قَابِلٌ قَرِيبٌ﴾

مه‌زنترين دلنه‌وايي خدا بۆ ئيمه...

(۲۸۹)

جوانترين شتى نويزى به يانى ئه‌ويه،

خه‌لكى خه‌وتوون بۆ ئه‌وه‌ي جه‌سته‌يان پشوو وه‌ر بگريت،

تويش هه‌له‌ستيت بۆ ئه‌وه‌ي

ده‌روون و پووح و جه‌سته‌ت ئارام بييت و

خودا لييت رازى بييت...

(۲۹۰)

نازی هه‌لده‌گرت و به عائیش بانگی ده‌کرد،

«دایکتان غیره‌ی کرد» پیکه‌نی و وه‌های فهرموو

ئه‌و کاته‌ی له‌غیره‌کردندا خواردنی هه‌ویکه‌ی فری‌دا.

- پێشبرکێی له‌گه‌لدا ده‌کرد، یه‌که‌مجاری له‌بیر مابوو که پێشی دابویه‌وه،

جاری دووهم ئه‌م پێشی دایه‌وه و فهرمووی «ئمه‌ له‌بری ئه‌وه‌ی

پیشوو»

- جاریک بینی یاری به‌بوکه‌لان ده‌کات، خه‌می هه‌موو ئوممه‌تی

خست به‌لایه‌کدا و دانیشته‌ پرسیاری یارییه‌کانی لێده‌کرد، پاشان

شوخی له‌گه‌ل کرد که بینی ئه‌سپیکێ دوو بالی هه‌یه، ئه‌ویش وتی»

ئه‌ی نه‌ت بیستوه سوله‌یمان ئه‌سپی بالدارێ هه‌بووه»

- ئه‌و کاته‌ی لێیان پرسی کیت له‌هه‌موو که‌سێک زیاتر خو‌شده‌وێت،

ناوی ئه‌و هه‌تاو له‌به‌رده‌م هه‌موو ئاماده‌بواندا، که پرسیان ئه‌ی له

پیاوان فهرمووی باوکی، نه‌یوت ئه‌بوه‌که‌ به‌لکوو پالێدایه‌ لای ئه‌و.

- کو‌تا ساتی ژیا‌نی ئه‌و بوو سیواکه‌ی بو‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌رمکرد.

- کو‌تا وه‌سیه‌تی ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو باش بن بو‌ ئافره‌تانان.

(۲۹۱)

ئەگەر خودا بمخاتە بەھەشتەوہ

- دەچم بۆ لای ئاسیای خیزانی فیرعەون و لئی دەپرسم:

«چۆن بەرگەى ئەو ھەموو نارەحتییەت گرت؟!»

- دەچم بۆ لای عوسمان و لئی دەپرسم:

«چۆن لە یەك پکاتدا خەتمیكت کرد؟»

- دەچم بۆ لای موضعب و لئی دەپرسم:

«چۆن بەرگەى ئازارەکانى دایکت گرت و ھىجرەتت کرد؟!»

- دەچم بۆ لای ئەو ۱۰ ھاوہلەى مژدەى بەھەشتیان پى دراوہ، لىيان

دەپرسم: «چۆن خەوتان لى کەوت کە زانىتان دەچنە بەھەشتەوہ؟!»

- دەچم بۆ لای ھاجەرە خاتوون و لئی دەپرسم:

«چۆن توانیت بەتەنیا لەو بیابانەدا بمىنیتەوہ و نەترسیت؟!»

- دەچم بۆ لای بیلال و دەلیم: «بانگىکم بۆ بدە!

دەمىکە تامەزرۆم بیسەرى بانگدەرى پیغەمبەرى خودابم ﷺ!»

- دەچم بۆ لای ئىمامى عەلى و لئی دەپرسم: «ئەو دەمەى مندالبوویت،

چۆن توانیت لە جىگای پیغەمبەرى خودادا ﷺ بخەویت و نەترسیت؟!»

- دەچم بۆ لای ئەبوو بەکر و لئی دەپرسم: «چۆن لەکاتى وەفاتى

پیغەمبەرى خودادا ﷺ ئاوا راوہستاو بوویت، چۆن توانیت ھەوالى

وہفاتی پیغہمبہری خودا ﷺ و ہاوریکہت رابگہیہنیت؟ لە دەمیکدا زۆر نەرمونیانیت و دلت زۆر نەرمە!»

- دەچم بۆ لای ئیمامی عومەر، پێی دەلیم: «زۆر خۆشم دەوئیت.» لێی دەپرسم: «چ ھەستیکت ھەبوو کە بوویتە ھاوھەلی پیغہمبہری خودا ﷺ،

کە پیشتر دوژمنیکی سەرسەختی بووی؟»

- دەچمە خزمەتی پیغہمبہری خودا ﷺ، لە خزمەتیدا دادەنیشم و زۆر لەگەڵیدا دەدویم، پێی دەلیم: «ئاواتەخواز بووم لە دنیایدا بگەمە خزمەتت، سوپاس بۆ خوا ئەوا ھاتمە خزمەتت!» داوای لێ دەکەم ھەندیک قسەم بۆ بکات...

- دەچم بۆ لای خودا ئەگەر شەرەفی بینینیم پێ ببەخشیت،

بەلام لە شوکبووندا نازانم چی پێ دەلیم...

خودایە لەگەڵ خۆشەویستانماندا شادمان بکە بە ھەشت...

سووده‌کانی شه‌نوئیز

۱. هۆکاره بۆ رازیبوونی خودا.
۲. هۆکاره بۆ گه‌شبوونی پوخسار (نورانی ده‌بیت).
۳. هۆکاره بۆ لیخۆشبوونی تاوان.
۳. هۆکاره بۆ زیادبوونی پۆزی.
۴. هه‌بیه‌ت و پیز و شکۆیه بۆ ئەو که‌سه‌ی ئەنجامی ده‌دات.
۵. هۆکاره بۆ نه‌مانی خه‌م و خه‌فه‌ت.
۶. ماله‌که‌ت ده‌بیته‌ مالێکی نورانی.
۷. هۆکاره بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی دوعا‌کانت و به‌دیها‌تنی خه‌ونه‌کانت.

ئەو ھۆکارانەى وا دەکەن ھەستیت بۆ شەونویژ

۱. کەمخۆرى، زوو خەوتن.
۲. بە رۆژ تاوان نەکات.
۳. دلى سەلامەت بىت لە رپق و کینە بەرامبەر موسلمانان.
۴. زانینى فەزلى شەونویژ.
۵. خۆشەویستى خودا.
۶. خویندنى زیکرى خەوتن.
۷. بە دەستنویژەو بە خەوت.
۸. ئومیدبوون بە پاداشتەکەى.
۹. دانانى ئاگاکار بۆ ئەوەى ھەستیت بۆ شەونویژ.

* شەونویژ لەدوای نوێژی عیشاو دەست پى دەکات ھەتا کاتى بانگى بەیانى، بەلام باشتر وایە دوای سى-یەکی شەو بىت، ئەگەر کەسینک زانیى خەوى قورسە، پىش خەوتن بىکات زۆر باشە...

* ژمارەى رپکاتەکانى دیارىکراو نییە، لە دوو رپکاتەو دەست پى دەکات، پىغەمبەرى خودا(ﷺ) یانزە رپکاتى کردووە، زۆر لە سوچدە و رپکوعدا دەمايەو، گرنگى بە چۆنىتیى نوێژەکە بدە نەک چەندیتی. باشترین کاتیش بۆ دوعاکردن کاتى سوچدە و دوای تەحیاتە...

چەند سوودیکى خویندنى سورەتى بەقەرە

– ھەرکەسێک ماوہیەکی زۆر سورەتى بەقەرە بخوینیت، چەندین شتى سەرسوورھینەر دەبینیت لە ژيانیدا، دەبینیت پۆزى زیاد بوو، تەمەن و کاتى پربەرەكەت بوو، جەستەى تەندروستتر بوو.

– کەسێک دەلیت: ماوہیەك سورەتى بەقەرەم زۆر دەخویندەو، خودا شىفای دام، لە نارەحەتییەکان رزگارى کردم، بەرەكەت لە ھەموو لایەكەوہ پووی تى دەکردم، ژيانىكى بەختەوہرم بەرى دەکرد...

– کەسێک دەلیت:

ماوہى دوو مانگ

لە شەونوێژدا سورەتى بەقەرەم دەخویند،

نوێژی چیشتەنگاوم دەکرد،

دواتر خودا باشتري پۆزى پى بەخشيم و

چەندین دەرگای داخراوى بە پوومدا کردەوہ.

- دتهوئیت ئاواته کانت بیته دی،
 دتهوئیت چاکه کانت زیاد بیئت،
 دتهوئیت دلخوش و بهخته وهر بیت...
 دتهوئیت دوور بیت له به لا و نارحه تی
 دتهوئیت دلت نهرم بیئت،
 ماوهیه کی زور سوره تی به قهره بخوینه و
 دواتر چاوه ری به دیهاتنی هه موو ئه وانه بکه.

- کاریگه ری چاوپرسی و ئیره بیبردن،
 وهک به ردیکی گه وره وایه له جهسته ی که سه که دا،
 هیچ شتیکیش وهک خویندنی سوره تی به قهره
 له ناوی نابات و وردوخاشی ناکات...

ئەزموونى خۆت بنووسە لەگەڵ ئەم كتيبهدا

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A large rectangular frame containing 15 horizontal dotted lines, intended for handwriting practice. The lines are evenly spaced and extend across the width of the frame.



﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾

که له کاریک ته واو بووی،

خۆت ماندوو بکه به کاریکی تره وه...